

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 28 - THÁNG 9, 2026

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ở! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGÀ

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

TẬP THƠ VĂN HỌC CỎ THƠM

SỐ 28 - THÁNG 9, 2026

***

4-7.TƯỜNG NIỆM LÂM THÚY (NGUYỄN THỊ THÚY)

8. Nguyễn Phan Ngọc An
9. Ý Anh (Đỗ Tràng Mỹ Hạnh)
10-11. Trần Quốc Bảo – Virginia USA
12. Trần Đại Bản
13. Đỗ Bình - France
14-16. Mùi Quý Bồng
17. Nguyễn Vô Cùng & Lý Hiếu
18. Đinh Cường
19. Lý Thy Dân
20. Nguyễn Thị Ngọc Dung
21. Ý Nhi (Nguyễn Thị Dung)
22-23. Nguyễn Thị Thanh Dương
24.Trường Đình - United Kingdom
25. Mạc Phương Đình
26. Ngô Văn Giai
27. Đỗ Thị Minh Giang
28-29. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
30-32. Quang Hà/Hoàng Hy/Phương Hoa
33. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa
34. Phương Hoa
35. Lê Mỹ Hoàn
36. Phạm Cao Hoàng
37. Vũ Hối
38. Thái Hưng (Phạm Gia Hưng)
39. Hoàng Hy /Cao My Nhân/Phan Khâm
40. Phan Khâm
41. Hoàng Song Liêm

42. Như Liên
43. Nguyễn Phú Long
44. Tuệ Nga
45-46. Cao Nguyên
47. Đăng Nguyên
48-49. Cao My Nhân
50. Donry Nguyễn
51. Kim Oanh - Úc Châu
52. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
53. Nhất Phương
54-55. Thanh Thanh/Ngọc Thúy/Lệ Mai
56. Thủy Lâm Synh
57. Nguyễn Mây Thu - France
58. Trần Hoài Thư
59. Lê Trần (Lê Mỹ Nhan)
60. Minh Thúy Thành Nội
61. Y Thy (Võ Phú)
62. Thy Lệ Trang
63. Tạ Quang Tuấn
64. Hoa Văn

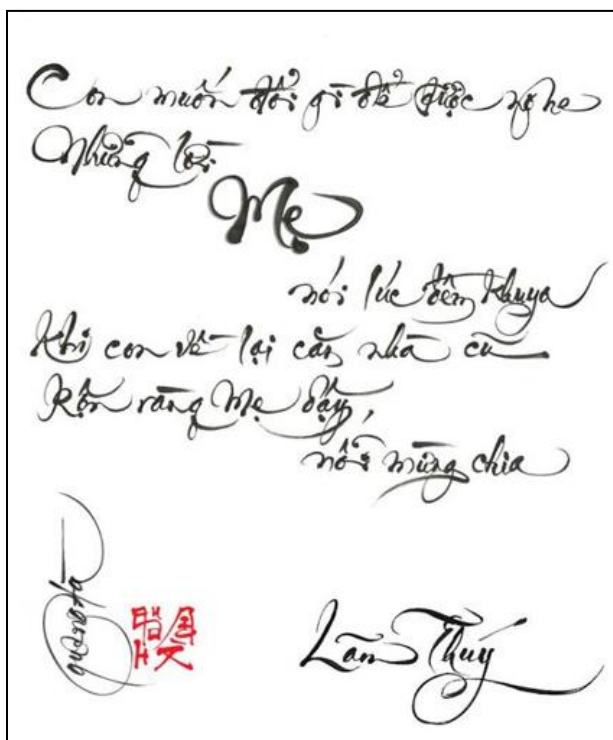

TƯỜNG NIỆM THI SĨ LÂM THÚY - NGUYỄN THỊ THÚY (1952-2026)
(mệnh chung ngày 8 tháng 8, 2026 tại Gaithersburg, Maryland USA)

CHI TIẾT Ở WEBSITE CỔ THƠM:

<https://cothommagazine.com/wp/tuong-niem-thi-si-lam-thuy-1953-2026/>

Thơ: **Lâm Thúy** / Thư pháp: **Quang Hà**

ĐÓA HỒNG VU LAN

Vẫn biết đời như huyễn mộng
Thế nào Mẹ cũng ra đi
Mà mong Mẹ còn vui sống
Mỗi năm đón đợi con về
Sống đời tha hương lữ thứ
Vọng hoài một hướng trời quê
Có Mẹ nâng niu gìn giữ
Một góc thiên đường bên kia
Vu Lan lên chùa lễ Phật
Cầu Mẹ trường thọ, sinh tồn
Đóa hồng vô hương hữu sắc
Mà sao bát ngát trong hồn...
Con giữ màu hoa thắm đỏ
Tạ ơn Trời Phật nhiệm mầu
Cứ sợ một ngày nào đó
Đổi thành hoa trắng thương đau
Đóa hồng còn nguyên sắc thắm
Đời con đã trắng hoa tang
Mẹ đã về miền xa vắng
Hồn con cay đắng ngập tràn!
Đóa hồng chỉ là kỷ niệm
Nhắc khoảnh đời vui qua rồi
Kể từ nay và vĩnh viễn
Con cài hoa trắng, Mẹ ơi!

Lãm Thuý 2011

TỪ MẪU

Chiều. Đứng hiên ngoài trông tuyết đổ
Lòng dưng nhớ Mẹ. Nhớ vô bờ
Không biết nơi kia, trời nắng gió
Mẹ nhớ con. Buồn! Lệ có sa?

Mẹ tuổi con gà nên vất vả
Một đời bươn mải để nuôi con
Có lẽ cũng vì lao nhọc quá
Chưa già, mà sức đã mỗi mòn...
Nuôi một bầy con trong cảnh khó
Nhà nghèo, lại ở chốn quê mùa
Mẹ gửi mỗi con đi mỗi chỗ
Chẳng đưa nào cho mẹ được nhờ.
Cứ thấy đưa nào vừa đủ lớn
Vội vàng. Mẹ lại gửi đi xa
Chất chiu từng các, cho tiền bánh
Dạy rằng: “Ráng học với người ta!”
Rồi lại nách mang, nuôi đứa nhỏ
Nuôi chồng bệnh hoạn một tay mình
Mẹ ơi! Còn biết bao gian khổ
Lời nào con kể hết điều linh?
Nặng nhọc, đắng cay mình gánh vác
Dành phần ngon ngọt để chồng con
Mẹ ơi! Tim Mẹ tim Bồ tát
Nỗi vị tha nào ai sánh hơn?
Chúng con: Bầy đưa đều khôn lớn
Giữ niềm hiếu đạo với từ thân
Ăn sâu, nghĩa nặng, công sinh dưỡng
Để gì trả được một đôi phần?
Con chim đầu đàn bay nẻo lạc
Nhớ về tổ ấm. Nhớ khôn nguôi...
Ngùi trông tuyết đổ, lòng hiu hắt
Thèm tiếng thân yêu Mẹ nói, cười...
Cha Mẹ mỗi ngày thêm tuổi hạc
Làm con, không được sớm khuya hầu
Đợi đến mai kia, về với đất
Rồi chít khăn tang. Tủi mái đầu!
Không nghĩ thì thôi. Quên để sống
Còn nhớ ra, lại quặn thắt lòng
Cha Mẹ tuổi già như trái chín
Mà bóng thời gian tựa gió giông!
Đời sống, chín mười phần bất toại
Thôi. Đành chịu vậy. Biết sao hơn?
Quê nhà dịu vợi. Thừa không tới
Tạ tội. Sầu đắng ngập cả hồn!

Lãm Thuý 13/4/1996

TỪ THUỜ CON ĐI

Con đi, như máu chẳng hồi tâm
Mẹ đợi từng đêm . Lạnh chỗ nằm
Sao chẳng về thăm, dù thoáng chốc?
Dấu gì cũng nghĩ mấy mươi năm.

Con đi, Hồn chẳng biết về đâu?
Thấp nén nhang khuya, mẹ nguyện cầu:
Con được Vãng sinh về Cực lạc
Thoát khỏi trầm luân. Hết đớn đau.

Lòng cứ mơ hồ. Tâm chẳng an
Tiếc đời sum họp. Lệ khôn ngăn
Con đi. Đành đã là thiên cổ
Lòng nhủ lòng. Sao vẫn chẳng cam

Còn nói chi – cam với chẳng cam
Thịt xương cũng đã hoá tro tàn
Bóng hình cũng khuất nơi vô tận
Con cũng đi, từ đêm ấy – Trăng .

Con đi, từ độ lá ươm vàng
Mẹ – Lòng tan nát buổi thu sang
Con đi . Đêm ấy trăng mười sáu
Muôn đời, mẹ sợ ánh trắng tang!

Lạ thực! Bao người dường đã quên
Sao còn mình mẹ. Nhớ cuồng điên
Ồ ! Mẹ hiểu rồi, con yêu ạ!
Máu chảy, hèn chi ruột chẳng mềm!

Lãm Thuý 12/9/05

TƯỜNG TIẾC

Xương thịt, chỉ còn một nắm tro
Thiên thu gửi lại dưới hiên chùa
Hạ đông vẫn vậy: Bình trơ lạnh
Một khối vô tri dưới lệ mờ...

Con bỏ đi từ đêm trăng xưa
Vu Lan, lủi thủi mẹ lên chùa
Cầu siêu. Thâm thiết lời kinh nguyện
Nào biết, hồn con siêu thoát chưa?

Sinh nhật con, quà biết gửi đâu?
Nén hương, mẹ thấp giữa lòng sâu
Gói kín trong tim niềm tường tiếc
Gửi về vô tận nẻo trăng sao...

Ba mươi năm. Đời như bóng mây
Trong tim vẫn tạc mảnh hình hài
Tiếc duyên sớm tận. Người thiên cổ
Nỗi nhớ thương đoài đoạn, đắng cay .

Biết đời vô vọng. Hết còn mong
Mà sao chưa nở, chưa cam lòng
Lâu vậy, vẫn chưa tin là thực
Lẽ đâu suốt kiếp chẳng tương phùng?

Lãm Thuý

NHƯ THU, TA CŨNG ỨA TÀN

Qua rừng cây, thấy lá vàng
Thấy ta héo ứa tự ngàn thu xưa
Lòng rung theo gió giao mùa
Nghe niềm tàn tạ về khuya tiếng đời
Sầu thu man mác chơi vơi
Rừng thu lá rụng, chân người dấu xưa
Cây sầu, bóng ngả tịch liêu
Không gian thêm rộng, thêm lòng điều hiu
Mây giăng tím ngắt chiều tàn
Chim bay về núi gọi vang lưng đồi
Cây buông lá xuống, lạnh rồi
Niềm ly biệt tự đất trời. Mang mang
Như thu, ta cũng ứa tàn
Cũng nghe hồn rụng theo ngàn lá rơi.

Lãm Thúy

VÀO THU

Trời mới sang thu lạnh bóng chiều
Mà lòng tê tái biết bao nhiêu
Nắng ỏi, vàng vọt chi màu nhớ
Xa mãi muôn chiều sao tịch liêu?

Sầu ở đâu, thu rắc xuống đời?
Hoang mang chiều. Thấm lạnh quê người
Lá xanh thoáng đã vàng hư ảo
Trời đất vào thu, buồn chơi vơi

Chùng phiếm tơ lòng chẳng hiểu sao
Lẩn trong chiều lạnh, khói sương sầu
Nghe như hoài cảm, như tan tác
Và tựa như là thương nhớ nhau

Bởi thu? Chiều lạnh? Hay là ta?
Sầu chung thiên địa đã chan hòa
Còn đợi bên trời mây chuyển tím
Là một mùa thu đã ghé qua.

Lãm Thúy

TÀN THU

Chân bước trên thềm lá
Hồn rụng niềm tàn phai
Nắng chiều soi bóng ngả
Hoa cúc vàng sân ai

Bay giữa trời buốt giá
Đàn chim mỗi cánh. Buồn
Hoàng hôn buông vội vã
Ai oán tiếng kêu thương!

Hàng cây trơ cành. Đợi
Mùa đông phủ tuyết lên
Nhánh khô gầy yếu đuối
Lặng lẽ chờ oan khiên

Dấu trời im đứng gió
Đời không hẹn bình yên
Lá khô từ thiên cổ
Tàn thu. Sầu mộng mệnh.

Lãm Thúy

MỘT ĐÊM THU

Anh hỏi tôi, mùa nào tôi thích nhất?
Là thi nhân tôi chỉ thích mùa thu
Trời se lạnh bên vầng dương xanh mát
Và chiều rơi lác đác giọt sương mù ...
Từng đợt lá vàng bay bay trong gió
Nghe xạc xào những âm điệu du dương
Và thi nhân bên vầng trăng mờ tỏ
Thảo vội vắn thơ tặng khách bên đường
Người khách lạ bàng hoàng như mê tỉnh
Ánh trăng rằm soi rõ dáng thi nhân
Đôi mắt buồn còn vương lệ rưng rưng

Thì ra người cũ ... cố nhân đây mà !
Nét chữ ngày xưa đâu còn xa lạ
Vẫn lá thư hồng như thuở chớm yêu
Vẫn nụ cười xinh với dáng mỹ miều
Ba mươi năm lẻ giờ đây gặp lại ...
Trong mắt em tôi, thoáng điều ái ngại
Chinh chiến đưa người tình cũ chia xa
Em đợi em chờ đã mấy thu qua
Tình đã lỡ ... người xưa đành lỗi hẹn!
Xin chớ ngại chi, tình anh trọn vẹn
Trân trọng trao em dù có muộn màng
Khối tình si Chúc Nữ với Ngưu Lang
Ngàn năm vẫn giữ vẹn lời thệ ước ...
Tình đôi ta cũng hẹn từ kiếp trước
Nên kiếp này tương hội một đêm thu
Rung cảm tuyệt vời nét chữ lời thơ
Bức thư hồng đã giữ đời cho nhau

nguyễn phan ngọc an
Thu buồn 2022

Buồn Tháng Tám

Cô bạn gọi phone báo tin chị qua đời. Tôi ngạc nhiên quá đỗi vì không hề biết chị lâu nay có bệnh nặng. Chị là nhà thơ Lâm Thúy mà tôi biết khá lâu. Có một thời gian đầu thập niên 90, bố tôi, nhà thơ Anh Độ Đỗ Cẩm Khê, hay lui tới với những nhà thơ trong vùng Maryland-Virginia mà tôi nghĩ người trẻ tuổi nhất lúc đó có lẽ là chị Lâm Thúy. Tôi thường đưa đón bố tôi đi sinh hoạt thơ văn nên có dịp được gặp nhiều văn thi sĩ. Chị gọi bố tôi bằng bác một cách gần gũi thân mật. Gặp tôi có lần chị nói, *bác Anh Độ thương chị lắm! Có người không thích thơ chị, chê chị làm thơ có bài dài quá, bác nghe được, bác phản đối bênh vực chị liền, nói chị cứ làm thơ theo ý mình, đừng ngại ai nói gì...* Tôi gật đầu ngay, *dạ em có nghe bố kể lại chuyện thơ chị. Bố em vẫn khen thơ chị lắm...* Chị cười vui, nét tươi sáng, hiền lành.

Rồi bố tôi qua đời tháng 5, 1996. Chị đến viếng chia buồn, ôm tôi, mắt ướt nghẹn ngào không nói lời nào. Sau này tôi ít gặp chị, chỉ mỗi khi chị lên chùa cuối tuần hay những lần chị đi tham dự tiệc hàng năm của Cỏ Thơm thì tôi mới có dịp chào chị. Dù lâu lâu mới gặp, nhưng tôi không thấy chị thay đổi, vẫn nụ cười tươi, dáng trẻ trung với mái tóc thả dài ngang lưng và dịu dàng trong tà áo tím giản dị.

Và rồi không ngờ được, ba mươi năm sau từ khi bố tôi mất, chị già biệt cõi đời này vào tháng 8, 2026. Ba mươi năm là một quãng thời gian dài nhưng khi nói đến sinh tử thì lại thấy ngắn ngủi, vô thường. Mới thấy đó mà đã ra đi.

*Tháng tám biệt xa một tiếng chào
Đời dài nhưng vẫn tựa chiêm bao
Thơ bay thả gió theo mây tím
Nhớ chị dáng hiền áo hoa sim.*

*Tháng tám thế thôi, già biệt đời
Chị về thanh thảo với ngàn khơi
Lời thơ chị viết lòng rung động
Tiễn chị buồn sao! cảm một lời.*

Ý Anh

Vero Beach, August 22, 2026

Bàn Tay Mẹ Tuyệt Vời

Kể từ Mẹ sinh con ra,
Khi con vừa khóc oa oa chào đời...
Hai tay Mẹ đón con rồi,
Vuốt ve, ấp ủ vào người ấm êm!

Dòng sữa Mẹ, tuổi thần tiên,
Luôn tay bồng bế, hằng đêm ru hời.
Tươi cười, ngoan ngoãn... à ời...
Ru con khai trí, bằng lời ca dao.

Trên tay Mẹ, con lớn mau,
Nâng niu dịu dặt, trước sau chẳng rời.
Dạy con từng bước vào đời,
Biết điều phải trái, biết lời yêu thương!

Mỗi lần vấp ngã đau thương,
Vịn tay mẹ, lại can trường đứng lên!
Đời con, sóng gió triền miên,
Nhờ bàn tay Mẹ, bình yên trở về!

Nuôi con vất vả trăm bề,
Một sương hai nắng, chẳng nề khó khăn!
Việc đồng ruộng việc nấu ăn...
Bàn tay Từ Mẫu, ráp nhẵn sần sùi!

Ôi! bàn tay Mẹ tuyệt vời!
Con dâng kính Mẹ ngàn lời vàng son!
Dù nay Mẹ đã chẳng còn,
Hai bàn tay Mẹ, dìu con suốt đời!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Ca Khúc **BÀN TAY MẸ** - *Thơ: Trần Quốc Bảo, Nhạc: Trần Chương Lương*
Ca sĩ: Quang Châu, Video và Hoà Âm: Phan Đê Production

<https://www.youtube.com/watch?v=tcvqc-WgYLA>

Hạt Cát

Mùa hè nóng nực, ra biển nghỉ mát,
Lang thang trên bãi cát trắng phau phau.
Say ngất đại dương, con sóng bạc đầu,
Vũ trụ bao la, biển xanh bát ngát!

Chẳng ai nhìn đến tôi, một hạt cát,
Bé tí ti... có cũng như không.
Muôn triệu thân "tôi", kết dải mệnh mông...
Ếm mát mịn màng dưới chân lữ khách.

Có những đợt sóng vươn lên trong sạch,
Rửa thân tôi, lóng lánh ánh mặt trời!
Các em nhỏ say sưa, vốc cát chơi,
Đùa với tôi, phút giây tràn hạnh phúc!

Có những đợt sóng, ủa vào vãn đục,
Mang theo rong rêu, uế tạp, bùn dơ,
Phủ lên tôi, hôi hám... đến mịt mờ!
Tôi đã sống đọa đầy, trong địa ngục.

Một hạt cát, giữa vô thường thế tục,
Cũng trầm luân!... cũng ba nổi bầy chìm!
Còn chút vui riêng, bạn với đàn chim,
Hải triều tới lui, mùa ca hoan hỷ.

Và con dã tràng, cố nhân tri kỷ,
Xe cát trên lưng... đi lấp biển đông,
Giấc mộng phù sinh... tan biến hư không!
Vẫn ôm dĩ nghiệp, không hề thay đổi.

Những ngày nghỉ hè, qua đi rất vội,
Bao hình ảnh đẹp, vương vấn trong lòng...
Có ai quan tâm, tới hạt cát không?
Hay chỉ nhớ nhung, mây trời sóng biển?

Hạt cát quá nhỏ, vô danh vô diện,
Nhưng muôn triệu hạt, kết tựa nương nhau,
Nó tạo bề thế, vô địch toàn cầu!
Cả vũ trụ đại dương trong vòng tay cát!

Trần Quốc Bảo - Richmond, Virginia

ĐÀ LẠT – TÌNH YÊU & KỶ NIỆM

Đà Lạt ơi! Thành phố ngàn hoa,
Ôm núi đồi trong ánh sương sa.
Thông xanh vi vút lời thương nhớ,
Mây trắng bâng khuâng quện mái nhà.

Thu đến nhẹ như miền cỏ tích,
Sương giăng mờ lối bước đôi ta.
Hồ Xuân Hương gọi làn thu thủy,
Thủy Tạ còn in bóng ngọc ngà.

Đồi Cù bát ngát xanh triền cỏ,
Đốc cũ nghiêng nghiêng nắng nhạt nhòa.
Lycee còn nhớ màu áo trắng,
Bao chiều chân bước dưới vườn hoa.

Nhà Thờ Con Gà chuông ngân vọng,
Thanh thoát đưa hồn lắng thiết tha.
Chợ sớm cà phê, hương quện gió,
Ấm lòng lữ khách ghé phương xa.

Lang Biang mây phủ bao thương nhớ
Thề ước giao duyên giữa đại ngàn.
Thung Lũng Tình Yêu còn lắng đọng,
Lời thơ theo suối chảy miên man.

Hồ Than Thở gọi màu thương nhớ,
Thông reo còn vọng chuyện năm xưa.
Tuyền Lâm phẳng lặng in trời biếc,
Bóng cũ theo người giữa đêm mưa.

Linh Sơn chuông chiều ngân tĩnh mịch,
Hồn người chợt nhẹ giữa hư không.
Xuân Hương, Thủy Tạ bao kỷ niệm,
Một thời thơ mộng đã qua sông.

Rời đến một ngày tàu chuyển bến,
Ga xưa tiễn biệt lúc sang ngang.
Em đi mang cả mùa Thu ấy,
Ở lại anh ôm bóng lá vàng.

Năm tháng dần trôi theo gió bụi
Tình xưa vẫn thấm đượm tim anh.
Mỗi độ Thu về trên phố núi,
Lại nghe thương nhớ gọi tên mình.

Đà Lạt vẫn còn xanh sắc thắm,
Thông già vẫn hát khúc tình ca.
Tuổi xanh đâu thể quay trở lại,
Ra đi ai chẳng nhớ quê nhà?

Trần Đại Bản

Virginia, July 28th, 2026

EM VỀ

Sương thu làm úa lá sầu
Lá rơi trên phím gọi màu nắng xưa
Bàn tay mười ngón bỗng thừa
Đàn buồn tấu khúc chiều mưa cuối trời
Thanh ngân âm vọng ngàn khơi,
Ta nghe sóng vỗ mộng đời mênh mông.
Thiên di vút cánh phiêu bồng,
Còn ta ôm giấc hư không kiếp này.
Em về phố đã đổi thay
Con đường thuở đó hôm nay bụi mù.

Đỗ Bình

BÓNG NƯỚC

Xa quê làm cánh thiên di.
Ngày trôi biết giữ được gì mai sau?
Cành thu vàng lá bên cầu,
Rơi trong nắng úa gọi màu phố xưa.
Thuở tóc xanh cốc nước dừa!
Lá me đầy lối chiều mưa cuối trời.
Xa lâu ta sợ biển khơi,
Sợ về đường gió, sợ lời hư không!
Thiên sư tìm cội phiêu bồng,
Còn ta trở lại dòng sông tìm đời.
Nhân gian thế sự đầy vơi
Thấy trong bóng nước có người năm xưa.

Đỗ Bình

Que sais tu de moi?

Que sais tu de moi ?
De mes vagues à l'âme
De ce manque de toi
De mes drôles de larmes
Que sais tu de moi ?
Quand je reste seul
De mes coups d'éclats, de mes coups de
gueule

Que sais tu de moi ?
De mes sentiments, moi je vais vers toi
Depuis si longtemps
Que sais tu de moi ? qui t'ai tant rêvé
Robe de tafta, chaussons de poupée

Et toi qui me crois fou
Dans mon château de sable
Toi qui ne crois plus en nous
Toi qui me crois coupable

Que sais tu de moi ?
Des eaux où je nage

Celle où je me noie en cherchant ton visage
Que sais tu de moi? que sais tu de nous?
On dirait parfois que tu ne sais rien du tout

Que sais-tu du ciel ?
Quand la brume le voile
Il te semble terne
Il est plein d'étoiles
Je suis comme lui
Mes paupières closent
On ne peut pas voir l'intérieur des choses

Que sais tu ? des ailes de l'oiseau blessé
Lui seul se rappelle qu'il a su voler
Vaincu le rebelle sans toi il n'y a personne
Il est sans soleil, paradis sans port

Et toi qui me crois fou
Dans mon château de sable
Toi qui ne crois plus en nous
Toi qui me crois coupable

Que sais tu de moi ?
Des eaux où je nage
Celle où je me noie en cherchant ton visage
Que sais tu de moi? que fais tu de nous?
On dirait parfois que tu ne sais rien du tout

Que sais tu de moi ?
Que sais-tu de toi ?
Que sais-tu de nous ?

Claude Barzotti

Ca khúc "QUE SAIS TU DE MOI" – Sáng tác: Claude Barzotti

https://www.youtube.com/watch?v=MUjDevYq_0A

EM BIẾT GÌ VỀ ANH?

Em biết điều gì về anh?
Về những dọn sóng tâm hồn
Về những nhớ nhung quay quắt
Những giọt nước mắt kỳ quặc.
Điều gì em biết về anh?
Khi anh một mình, cô đơn,
Về những thành công đáng kể,
Hay về những cơn cuồng nộ
Của anh, em có biết không?

Em biết điều gì về anh?
Về những tâm tình, cảm xúc,
Đã từ muôn vàn kiếp trước
Anh vẫn rồi bước theo em.
Điều gì em biết về anh?
Người luôn trong lòng mơ tưởng
Đến em trong mọi hình trạng
Trong chiếc áo sống diện đêm,
Hay giày búp bê trẻ em.

Chắc là anh điên, em nghĩ,
Trong toà lâu đài cát đỏ.
Em nghĩ anh quá tội tình
Mất lòng tin ở chúng mình.

Điều gì em biết về anh?
Vũng nước anh đang bơi lội.
Nơi mà anh đang chết đuối
Khi cố tìm mãi dáng em.

Em biết điều gì về anh.
Về chuyện chúng mình hai đứa?
Vài ba lần, có thể bảo
Là em chẳng hiểu mô tê.

Em biết gì bầu trời kia
Khi mà sương mù phủ khuất?

Em thấy nó thật tẻ nhạt.
Nhưng nó thật sự đầy sao.
Anh với nó, giống như nhau.
Mí mắt khép, thì thật khó
Ai biết được là liệu có
Những gì dấu ở bên trong.

Em biết gì? Những cánh chim
Mang thương tích. Riêng nó biết
Là nó đã từng bay được.
Em có biết diệt loạn quân
Ai làm nổi nếu không em?
Như không vàng Dương sáng chói,
Vào Thiên Đường không có lỗi!

Và em vẫn nghĩ anh điên
Trong lâu đài cát của anh.
Em vẫn nghĩ anh tội lỗi
Chuyện chúng mình, em vẫn chối.

Anh đang chết đuối lần hồi
Trong vũng nước anh đang bơi
Để tìm bóng dáng em, người
Anh yêu.
Điều gì em biết?

Về anh, điều gì em biết?
Về chuyện hai đứa chúng mình?
Có thể nói là vài lần
Nói thật ra em không biết
Một tí tí ti nào hết!

Điều gì em biết về anh?
Điều gì em biết về em?
Về chuyện chúng mình hai đứa?

MÙI QUÝ BÔNG

(phóng tác) 03/29/2019

Quyển Rũ (Allure) - bút bi trên giấy, 11"x12"
Tranh: Mùi Quý Bồng

KHÓC CHỊ

(Tưởng nhớ Chị NTC)

Lòng đau chen lớp khói hương bay
Nhớ Chị tìm đâu giữa chốn này?
Ngao ngán ông xanh chung rượu đắng
Sụt sùi con tạo giọt châu cay
Bao dung đức hạnh ngời gương đẹp
Thương khó tảo tần rạn thói hay
Khóc Chị vằn thơ không gọt dũa
Gởi vào gờn gợn gió thu say
nguyễn vô cùng

MÙA THU LẠI VỀ

Lữ thứ hoàng hôn quá nhớ nhà
Mùa thu nhẹ thả sương sa
Tầng mây lẳng lặng buông mưa xuống
Cánh hạc vội vàng vượt núi xa
Cảnh cũ phố phường nay lạ lắm
Vườn xưa hoa lá đã phai pha
Trong mơ day dứt buồn thân phận
Thức dậy, ngoài song nắng chói lò

Lý Hiểu – Virginia 7/2026

Gió. lá bay. nhớ bạn

- *gởi họa sĩ Nguyễn Trung*

Chao ời gió quá làm sao lặng
gió bật người lui về phía sau
và mây trắng quá mây từng cụm
mùa thu ời lá rụng tha hồ

tha hồ. người đi co ro lạnh
chiều cuối tuần người đi làm vui
nghĩ vậy mình ở nhà quá sướng
tuổi già đi loanh quanh cà phê

tuổi già còn vung dăm nét cọ
nhớ Nguyễn Trung trắng xám khỏe re
nhưng được vậy cũng là không dễ
bạn tôi ời lâu quá không tin

bạn tôi ời mùa thu mới đó
mười năm sao. bạn ghé qua đây
chiều nay gió. lá bay. nhớ bạn
uống giùm tôi ngụm rượu vang đầy...

Virginia, November 7, 2014

Đinh Cường

Đinh Cường - Nguyễn Trung
Burke, Virginia 10-2005

TRĂNG THU

Bến lữ môi cười đôi mắt ngoan
Hương bay theo gió hoa cúc vàng
Chiều dâng sương xuống tình cô lữ
Trăng treo hàng cây mùa thu sang

Thuyền ghé chiều nay neo bến mơ
Yêu trăng viễn xứ Thu mong chờ
Có người lữ khách tóc sương bạc
Sông trăng đầy, mơ tình hoang sơ

Từ chốn muôn trùng trăng có Thu
Thương em áo lụa, áo sương mù
Chiều nay đại đóa thêm hương nụ
Như môi em mềm, môi rất Thu...

Mờ hơi sương, trăng Thu lên cao
Sau đổi phong lời gió đưa vào
Trăng chờ Thu đến, chờ Thu đến
Xin đừng ngưng Thu, trong đêm Thu.

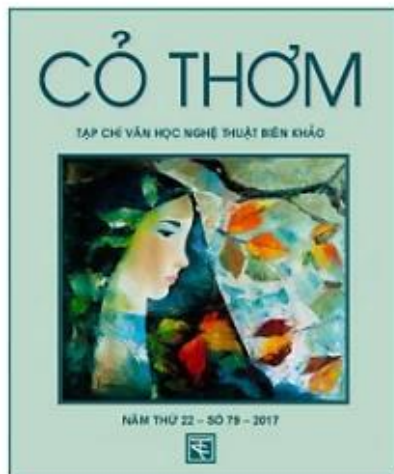

Lý Thy Dân

(Thi Tập “Vụn Vặt Đời Thường”)

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

NỢ CHỮ NGHĨA

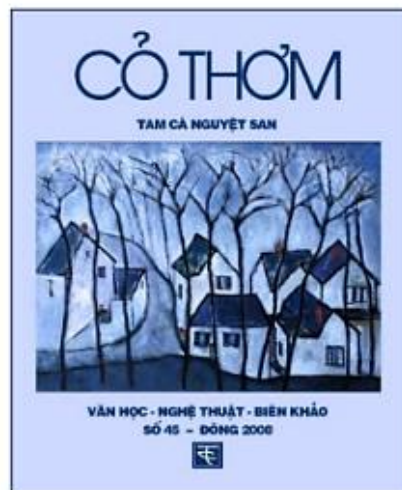
Tranh bìa Cỏ Thơm: **NGUYỄN SƠN**

12/05/2016

NỢ VĂN CHƯƠNG

Cái nợ văn chương níu kéo hoài
Buồn tình cầm bút viết lại rai
Túi vàng rỗng tuếch liều in báo
Quý bạc lèo tèo dám nợ ai
Đốt đuốc đêm canh tìm độc-giả
Chong đèn mạng lưới kiếm nhân-tài
Cỏ Thơm hữu xạ mùi hương tỏa
Hoa lạ vườn thơ thắm nắng mai.

12/05/2016

Tranh bìa Cỏ Thơm: **ĐÌNH CƯỜNG**

TẠ TÌNH

Heo may chớm sang thu
Thoáng như mùi thạch thảo
Chợt nhớ người thừa trước
Nào biết giờ nơi nao?

Chạnh tình yêu mến cũ
Viết lại chuyện tình xưa
Mang mang âm ngày ấy
Anh mãi mãi yêu em

Rời cuộc đời đưa đẩy
Em phụ mối duyên xưa
Đi theo đời mộng ảo
Mãi nổi trôi bồng bềnh

Và mùa thu năm ấy
Em mặc áo tơ vàng
Chúc anh câu hạnh phúc
Rời mãi mãi xa nhau

Trùng dương bờ xa thăm
Chẳng còn thấy được nhau
Mong ai đời viên mãn
Trong em chút ngậm ngùi

Từ chốn này nhớ lại
Gửi người chút tâm tư
Như một lời tạ lỗi
Đã làm hỏng cuộc tình
Ý Nhi Nguyễn Thị Dung

KIỆP LƯU VONG

Một kiếp lưu vong sắp hết rồi
Ta ngồi đếm những giọt mưa rơi
Tháng Tư cổ quận ngày xưa ấy
Bao nỗi đau thương ngập cả hồn

Năm tháng trôi qua nặng nhớ thương
Tuyết rơi lạnh giá tái tê lòng
Mong như chiếc lá thu trong gió
Bay đến chốn xưa tắm nắng nồng

Tháng tư nơi đây trong tiết xuân
Cỏ cây hoa lá đón mưa tuôn
Ngàn hoa đua nở khoe hương sắc
Có biết lòng ta đậm nỗi buồn?

Từ biệt sinh ly quá đau thương
Người đi với kiếp sống tha hương
Kẻ ở chịu trăm ngàn tủi nhục
Uất hận Tháng Tư chắt đầy lòng

Nước mắt nhà tan kiếp lưu vong
Nỗi lòng canh cánh với quê hương
Dù nay thân mỗi tâm tàn héo
Đất nước tự do mãi ước mong.

Ý Nhi Nguyễn Thị Dung

NHỮNG TRANG SÁCH BUỒN

*Đêm chưa ngủ tôi hay tìm đến sách,
Giữa đêm khuya nghe ai kể chuyện lòng,
Có những trang vui có những trang buồn,
Tôi đã sống cùng với người trong truyện.*

*Trang sách vui làm cho tôi quuyến luyến,
Hạnh phúc kia đang nằm trọn tay mình,
Anh ở trong thơ trong truyện rất gần,
Như mong ước mỗi khi lòng cô độc.*

*Những trang sách buồn làm tôi đã khóc,
Giận chuyện đời tôi chỉ muốn sang trang ,
Sao người đi không ở lại trăm năm
Sao hiu quạnh đôi bờ xa cách thế.*

*Từng trang sách đời anh, tôi đã mở,
Có khoảng trời nắng đẹp với tình xanh,
Con đường vui đã khép lại mong manh,
Anh vẫn bước khúc quanh buồn nghiệt ngã.*

*Tôi đau giùm anh mảnh hồn đã vỡ,
Và tiếc giùm anh những nỗi chia xa,
Mong tấm lòng anh rộng mở thiết tha,
Mong anh thấy con đường vui phía trước.*

*Gấp sách lại. Hình như đêm khuya lắm
Những trang vui theo vào giấc ngủ mơ,
Duyên kia đã gặp tình vẫn đợi chờ,
Tôi thanh thản không còn gì vương bận.*

*Nhưng trang sách buồn làm tôi vương vấn,
Hồn lang thang tôi vẫn mãi đi tìm,
Anh ở nơi đâu. Đêm đã dần tàn,
Tôi và sách đêm nay cùng mất ngủ...*

Nguyễn Thị Thanh Dương

TÀU ĐI...

Chuyến tàu cuối cùng nằm trên đường rầy
chờ khách,
Buổi chiều sắp hết,
Hãy nói đi anh những lời tạm biệt,
Kéo không kịp,
Tàu đi.

.....
Anh nắm tay em mong chậm lại phút chia ly,
Anh ôm vai em mong gần nhau thêm chút
nữa.

Em ước gì được là hành lý
Theo anh lên tàu.
Anh hãy mang em đi dù nơi đâu,
Mình vẫn là của nhau.

.....
Sân ga đông người,
Mà như chỉ có chúng mình thôi,
Lạc loài đưa tiễn.
Hãy hứa đi anh những lời thương mến,
Kéo tàu rời bến,
Tàu đi.

.....

Anh hôn lên mái tóc em và nói có ngày trở
về,
Lời nói đừng theo gió bay dù chiều nay lắm
gió.
Về nhé,
Thành phố cũ,
Và em vẫn cũ một mùi hương.
Anh đã từng thân quen.

.....

Anh bước vội lên tàu,
Không dám quay lại nhìn em,
Càng lưu luyến chỉ càng buồn thêm,
Anh là ai trong đám người chen chúc
Khuất sau khung cửa tàu chật hẹp ?
Tàu chưa đi,
Em đã thấy mất anh
Em đã nhớ anh.

.....

Con tàu từ từ lăn bánh chuyển mình đi về
phía trước,
Dẫu đã biết,
Điều ấy sẽ đến,
Em vẫn ngẩn ngơ,
Tàu đi.

.....

Sân ga hiu quạnh,
Chỉ còn lại đường ray song song khô lạnh,
Và còn em,
Một hành lý bỏ quên,
Một hành lý không bao giờ được lên tàu cùng
anh
Tàu đã xa xăm.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Nhìn Lại

- Nhớ về Tô Thùy Yên (1938-2019)

Tôi nhớ một người anh
Gánh túi thơ, **Giã Biệt**
Xa khuất đời mong manh
Về vĩnh hằng xanh biếc

Tôi nhớ chữ úa vàng
Mỗi trang anh ký gởi
Trải dài niềm mệnh mang
Sướt mảnh đời vun xới

Tôi nhớ bốn mùa trời
Anh gieo nghìn phím chữ
Mà **Hiu Quạnh** làm ngơ
Đã cài trên suy lự

Tôi nhớ những góc chiều
Mưa ướt ran cành tóc
Anh lướt cười quạnh hiu
Bỏ lại bầy lệ khóc

Tôi nhớ ngón tay sương
Cứng hơn gờ vỏ đạn
Anh thức cạn đêm trường
Viết niềm đau năm tháng

Tôi nhớ buốt dãy đời
Anh soi dòng chữ lạ
Dưới vầng trăng ước mơ
Vì nghĩa ân, **Thấp Tà**

Tôi nhớ trắng địa đàng
Anh khoác trần áo bụi
Để **Ta Về** thênh thang
Lão Trượng bên triền núi

Tôi nhớ rạng ngày xưa
Những **Tàu Đêm** chạy suốt
Giữa lòng mỗi cơn mưa
Đắm thương dòng xuôi ngược

Tôi nhớ anh vần thơ
Tam Giang, chiều thương kính
Anh gói đầu giấc mơ
Triền miên miền lặng tĩnh

Anh gói đầu giấc mơ...
Triền miên... miền lặng tĩnh...

Anh gói đầu giấc mơ...
Triền miên... miền lặng tĩnh...

TRƯỜNG ĐÌNH – United Kingdom

CA KHÚC “NHÌN LẠI” – Nhạc: A I Music SUNO

<https://www.youtube.com/watch?v=IO1hzpOemyU>

lãng quên

*Đêm qua mất điện trong thành phố
được ngắm vầng trăng lại thấy vui
trăng giữa mùa hè soi rực rỡ
bên kia trăng có thức bên người?*

*Lâu lắm dường như trăng đã xa
đêm đêm ánh điện sáng quanh ta
dòng đời cuộn cuộn vào sinh kế
quên cả dòng trăng chảy trước nhà*

*Dấu người lưu lạc trăng còn đó
vẫn đứng chu kỳ trở lại thăm
ta mãi vô tình chôn kỷ niệm
một thời thơ mộng có vầng trăng*

*Những con đường nhỏ đêm trăng mở
ta với người đi chẳng một lời
không nói nhưng hồn đang sáng rõ
chan hoà như một hên hò thôi*

*Xứ lạ, vùi trăng xuống lãng quên
vẫn nghe niềm nhớ thoảng đầy lên
đêm qua chợt thấy trăng về lại
mất điện ta mơ gặp lại mình.*

mạc phương đình

MỪNG HỘI NGỘ

- Tặng các em cựu học sinh trường Hàn Thuyên
niên khóa (1968-1975)

*Bạn học cũ Hàn Thuyên về họp lớp
Tại quán “Sân Vườn” buổi sáng sum vầy
Tay bắt mặt mừng, gặp lại nơi này
Tâm sự hàn huyên ngày vui hạnh ngộ.*

*Ôi nhớ quá! tiếng trống trường khai giảng
Sáng hôm nào thúc giục các xã phường
Lũ học trò hồn hởi trở lại trường
Chân thoăn thoắt, miệng nói cười rôm rả.*

*Cuối tháng tám, trời vào thu êm ả
Gió heo may xào xạc lá vòm cây
Những đám mây bàng bạc kéo giăng đầy
Ngày tựu trường bắt đầu năm học mới.*

*Ngày hội ngộ được thành công tốt đẹp
Đã ươm mầm nửa thế kỷ cựu mang
Trời quê hương oi ả nắng tháng năm
Cũng không ngại đường xa về họp bạn.*

*Ngồi bên nhau thỏa lòng mong chờ đợi
Chúc thầy cô, bạn học khắp gần xa
Sống an vui bên con cháu thuận hòa
Thọ hưởng lộc Phật Trời cho nhàn hạ.*

*Cuộc vui tàn có chút buồn chi lạ!
Nghe tơ lòng bịn rịn lúc chia tay
Xin các bạn nán lại vài phút giây
Chào tạm biệt, hẹn năm sau tái ngộ.*

Ngô Văn Giai

June 25/2026 (11 tháng 5 Bính Ngọ)

Hương Thu

*Buổi sáng mờ sương phủ góc thêm
Cánh hoa ngâu đọng giọt mưa đêm
Ước như mặt nước hồ thu lặng
Chẳng gợn sóng lòng rất dịu êm.*

*Gió thu man mác cả không gian
Bàng bạc trời thu quyến sắc vàng
Tiếc nuôi trăm năm tình cách biệt
Trăng tàn ru giấc mộng vừa sang.*

*Chiếc lá nghiêng mình nhẹ nhàng rơi
Chạnh buồn thương nhớ tuổi đôi mươi
Soi gương mái tóc pha sương khói
Thu đến dù ta chẳng gọi mời.*

*Mảnh tình xa vắng ai còn nhớ
Ký ức nhạt nhòa kỷ niệm phai
Hương thu nhẹ thoảng theo hơi gió
Ngỡ bóng em về áo thoảng bay.*

Đỗ thị Minh Giang

Blue Roses

Roses red and roses white
Plucked I for my love's delight.
She would none of all my posies —
Bade me gather her blue roses.

Half the world I wandered through,
Seeking where such flowers grew.
Half the world unto my quest
Answered me with laugh and jest.

Home I came at wintertide,
But my silly love had died,
Seeking with her latest breath
Roses from the arms of Death.

It may be beyond the grave
She shall find what she would have.
Mine was but an idle quest—
Roses white and red are best.

Rudyard Kipling

Hoa hồng xanh

*Hồng đỏ, hồng trắng mỹ miều
Tôi đem hái tặng người yêu của mình
Hoa tôi nàng chẳng thuận tình
Nói tôi hãy hái hồng xanh cho nàng.*

*Tôi đi nửa cõi trần gian
Tìm nơi trồng thứ hoa nàng thiết tha
Hỏi thăm nửa cõi ta bà
Người ta cười đáp lại và giễu tôi.*

*Mùa Đông tôi trở về rồi
Người yêu khờ dại ôi thôi từ trần
Hoa hồng từ tay Tử Thần
Trút hơi thở cuối cùng nàng nhận ra.*

*Biết đâu nơi mộ phần xa
Nàng tìm ra được loài hoa ước thầm
Riêng tôi tin khắp dương trần
Hoa hồng trắng, đỏ giành phần nhất thôi.*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(chuyển ngữ)

The violet

Down in a green and shady bed,
A modest violet grew,
Its stalk was bent, it hung its head,
As if to hide from view.

And yet it was a lovely flower,
Its colours bright and fair;
It might have graced a rosy bower,
Instead of hiding there,

Yet there it was content to bloom,
In modest tints arrayed;
And there diffused its sweet perfume,
Within the silent shade.

Then let me to the valley go,
This pretty flower to see;
That I may also learn to grow
In sweet humility.

Jane Taylor

Cây hoa tím

*Dưới luống cỏ xanh với bóng râm
Mọc cây hoa tím vẻ khiêm nhường
Thân nhẹ uốn cong, và lả ngọn
Như tránh tầm nhìn khách thập phương.*

*Dù cho hoa đẹp dễ lạ thường
Màu thời tươi sáng vẻ dễ thương
Có thể tô vòm cây thắm sắc
Vậy mà lại ẩn khuất bên đường.*

*Tuy nhiên hoa chỉ muốn nở ra
Với sắc màu sẵn vẻ mượt mà
Và hương ngan ngát luôn thơm tỏa
Trong bóng tàn cây lặng cánh hoa.*

*Thôi để tôi ra thung lũng thăm
Tìm ngắm bông hoa tím đẹp này;
Tôi mong học hỏi khi khôn lớn
Nếp sống khiêm cung tuyệt vời thay.*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

(chuyển ngữ)

Ngẫu Hứng Với Trăng Rằm Tháng Bảy

Chênh chéch ven sông ánh nguyệt tà
Mạn thuyền nghe trỗi khúc thu ca
Vội ai hoài cảm trường canh mộng
Cùng bạn sốt chia nổi biệt nhà
Rượu chuốc mềm trăng Tiền Xích
Bích*

Đàn rơi hận phím Hậu Đình Hoa**
Ngàn năm thơ viết còn lưu dấu
Vân sáng trên trời tựa bóng Nga...

Quang Hà

* Tiền Xích Bích: Bài phú kiệt tác của Tô Đông Pha được viết vào đêm Rằm tháng 7 Nhâm Tuất (1082). “Anh hùng như Tào Tháo, sự nghiệp như Chu Du nay còn đâu! Mà chỉ còn vầng trăng đẹp, dòng nước trong và câu thơ bất hủ của Tô Đông Pha muôn đời còn mãi đó”

** Hậu Đình Hoa: Là khúc nhạc do vua Trần Huệ Tông sáng tác cho Cung nữ và Phi tần hát để mua vui dẫn đến mất nước. Về sau, Thi hào Đỗ Mục nhân đêm trăng sáng ghé thuyền trên Bến Tàn Hoài. Nghe rớt bài Hậu Đình Hoa vọng đến từ phía mé sông, ông tức cảnh sáng tác bài tứ tuyệt nổi tiếng Bạc Tàn Hoài với câu cuối là Cách giang do xướng “Hậu Đình Hoa”.

Bài Hoạ:

Vu Lan Nhớ Mẹ

Ngoài song đơn lạnh bóng trăng tà
Tiếng đế hình như quên gót ca.
Cây cỏ còn say trong giấc mộng,
Tâm tư vẫn nặng thừa xa nhà.
Rong rêu dĩ vãng mờ niên nguyệt,
Ánh sáng tương lai nhạt thảo hoa.
Tháng Bảy Vu Lan niềm nhớ Mẹ
Không gian bàng bạc ánh Hằng Nga.

Githéa Hoàng Hy

****

Chút Cảm Nghi Về Bài Thơ “Ngẫu Hứng Với Trăng Rằm Tháng Bảy” Phương Hoa

Bài thơ “Ngẫu Hứng Với Trăng Rằm Tháng Bảy” của thi sĩ Quang Hà có thể nói là một “kiệt tác” thất ngôn bát cú đậm đà thi vị, là một sự hòa quyện giữa cảnh thu thanh tịch, tình người sâu lắng, và vốn điển tích uyên bác của tác giả. Ngay từ hai câu thực và luận, Quang Hà đã mở ra một khung cảnh sông thu vừa tĩnh lặng vừa xao xuyến.

Ánh trăng nghiêng bên mom sông kết hợp cùng nhịp chèo khua vang vọng tiếng thu ca, gieo vào lòng người nỗi hoài cảm mênh mông. Đêm canh trường tĩnh mịch trở thành khoảng không gian đông đầy tâm sự, nơi tác giả gửi gắm nỗi lòng nhớ nhà và ước nguyện được sẻ chia cùng tri kỷ.

Tác giả đã cho thấy rõ độ thăng hoa tột đỉnh của bài thơ nằm trọn ở cặp đối luận

thật tài hoa với hai điển tích nổi danh, “Rượu chuốc mềm trăng Tiền Xích Bích / Đàn rơi hận phím Hậu Đình Hoa”. Ý thơ lồng ghép tuyệt đẹp hai câu chuyện lịch sử sâu sắc. Tác giả mượn “Tiền Xích Bích” để nhắc về cái hữu hạn của đời người so với sự vĩnh hằng của thiên nhiên, như triết lý của Tô Đông Pha năm xưa. Đồng thời, hình ảnh “Hậu Đình Hoa” lại gợi nỗi ngậm ngùi hoài cổ, tiếc thương cho những dâu bể mộng lung của cuộc đời. Cái “chuốc mềm trăng” và “hận phím đàn” vừa ngấm vị nồng của rượu, vừa buốt giá nỗi niềm hoài cổ...

Tóm lại, bài xướng là lời khẳng định kiêu hãnh mà đầy thi vị, quện giữa thơ ca và tâm sự của người, dấu qua ngàn năm dâu bể, vẫn vĩnh cửu và vẹn nguyên như bóng Nga soi sáng giữa vòm trời thu.

Chính vì bài xướng quá đổi dạt dào cảm xúc, ngập tràn nét văn hoa bay bướm, và điển tích thâu triệt như vậy, khiến lòng người thường thức không khỏi xuyên xao, và từ đó mới khơi nguồn cho

sự mạo muội gửi lại những vần thơ họa mộc mạc này để ... nổi nhịp tri âm:

Bóng Nguyệt Bờ Thu (Bài họa)

*Bóng nước hừng soi nguyệt xế tà
Mơ hồ sóng gợn thoảng lời ca
Chèo khua bến vắng vương hồn mộng
Khói tỏa gành trơ chạnh nẻo nhà
Dấu tưởng nghìn năm buồn Vũ Lãnh*
Cung hoài một khúc oán Tiêu Hoa**
Bút nghiêng chấm phá niềm hoài cổ
Ấn hiện bên trời dải bạch nga.*

Phượng Hoa - AUG 27, 2026

*Dãy Vũ Lãnh trong điển tích “Biệt Vũ Lãnh” của Hạ Hoàn Cung xưa, nơi chia ly ngàn đời và ghi dấu tâm sự hoài cổ, tiếc thương thời thế.

** Điển tích “Tiêu Hoa khúc” (tiếng sáo/tiếng đàn dưới hoa tiêu) gợi cảnh đêm thu cô tịch, tiếng nhạc gieo niềm oán hận và nỗi lòng hoài niệm xa xưa.

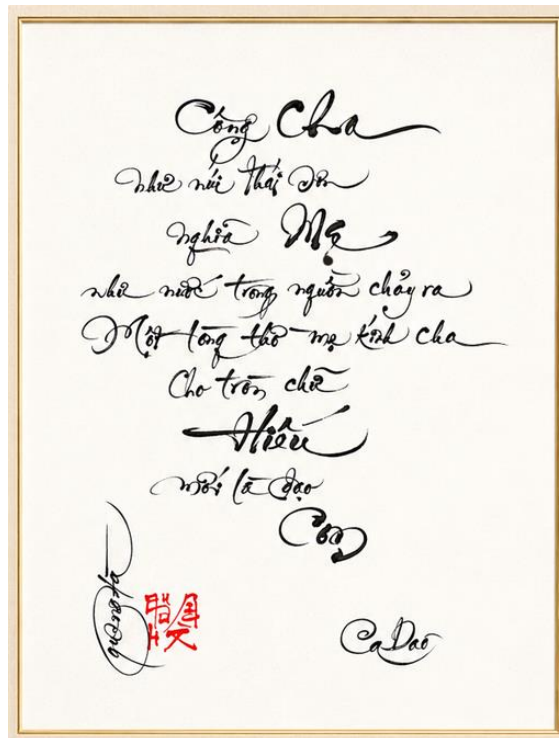
Vu Lan Nguyên Cầu

Lên chùa tháng bảy lễ Vu Lan
Nghe ngút Phật đài tỏa khói nhang
Tiếng mõ, lời kinh nghe âm áp
Tâm hồn sâu lắng tiếng chuông ngân

Con cài hoa trắng lên tim áo
Tuờng nhớ ân sâu của Mẹ hiền
Con lắng nghe tim mình thổn thức
Ôi tình mẫu tử quá vô biên!

Cầu linh hồn Mẹ về bến tịnh
Trên chín tầng mây, cõi vĩnh hằng
Mỗi độ thu về con nhớ Mẹ
Người đi thoát đã mấy mùa trăng!

Quang Hà

SÁNG THU

Sáng Thu tôi mặc áo vàng
Soi gương chải tóc thấy buồn rớt vai
Vài li xếp dưới chân mày
Lắc đầu thôi đã một mai má hồng
Thả câu lục bát náo nùng
Núi sao cho được phù vân kiếp người

Thôi đành mắt chớp mưa rơi
Áo Thu tôi khoác lên người sáng sương
Vẫn hàng cây sắc Thu buồn
Nằm trên bãi cỏ linh hồn lá Thu
Sáng sương mờ dốc sương mù
Viết câu lục bát cho Thu thêm vàng

Nâng bàn chân cỡi mơ màng
Đôi vai thấm lạnh ướt hàng mi cong
Thơ tôi nghìn nẻo tang bồng
Nghìn trang giấy mỏng bay vòng lối thơ
Sáng Thu tôi bước trong mơ
Viết câu lục bát cho vừa tình Thu.

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

Bình minh tràn nắng gió chan hòa
Hiên ngoại tình cờ nhẹ bước ra
Ứng thẩm hừng hừng soi chậu cảnh
Tươi hồng rõ rõ chiếu đài hoa
Một bông tâm điểm nhung mìn mịn
Bao cánh vây quanh phần mượt mà
Quỳnh muộn chào ai quỳnh tuyệt mỹ?
Cho hồn thơ đáo, loạn hồn ta!

Phượng Hoa - AUG 2026

VƯỜN THU CỎ THƠM

Vườn thu hoa chớm nụ
Gió thoảng chuyền hương xa
CỎ THƠM hoài ấp ủ
Mộng đẹp cùng thi ca

Vườn thu ngồi trong gió
Ươm mộng dưới trăng ngà
Bao cánh chim văn học
Bay chuyền chăm vườn hoa

Vườn thu nơi tụ hội
Tài danh kết tâm đồng
Tay ngà nâng bút ngọc
Cùng sẻ chia nỗi lòng

Vườn thu bao áng chữ
Trùng điệp những lời ca
Quanh năm dòng suối biếc
Tuôn chảy giữa ngàn hoa.

Vườn thu tầm cao quý
Thoi đưa dệt tơ vàng
CỎ THƠM gồm tinh túy
Đan lựa mỗi mùa sang.

Phượng Hoa - AUG 30, 2026

HƯƠNG TRẦM MÙA THU

Em đứng bên mùa thu gọi nhớ
Mảnh trăng thề anh hẹn khi xưa
Em xót xa giữa lòng thu gọi
Trăng mùa xưa hương sắc thu phai

Thu mắt biếc giọt sầu trên lá
Hai hàng cây đợi bước chân ai
Giấc ngủ hoàng oanh còn mộng寐
Con buồn như đọt bông khoe bờ mĩ

Em đứng bên mùa thu gọi nhớ
Tàn phong trở gió lá hao gầy
Trang sách màu vàng ươm cúc nhỏ
Khoảnh khắc nào anh gọi tên em

Tiếng gió đi tìm qua khóm lá
Hồn em thạch thảo vẫn quanh đây
Có phải mình gặp nhau trên lối
Để thu hoài cảm một vòng tay

Mùa thu hoàng hạc bay đi mãi
Cuối trời đôi cánh vàng chân mây
Có bướm vàng mơ trên vai áo
Bên ao ngày hẹn ước trăng sao.

Lê Mỹ Hoàn 8/2026

ĐÒ TRĂNG

Bến nước thu mong một thuở nào
Tiếng chèo khua sóng gợn lao xao
Xa đưa nước chảy trăng về bến
Tình vẫn lênh đênh ngọn sóng đào

Thuyền ai lơ lửng vàng trăng tỏ
Soi bóng đêm thâu ngập đáy hồ
Dải nguyệt hằng như làn tơ mỏng
Quyện đắm hương nồng say ý thơ

Mây trôi miên man buồn viễn xứ
Nhắc chuyện hợp tan lòng thêm đau
Biên biệt về đâu nghiêng cánh nhạn
Sầu tư ngơ ngẩn ánh tinh cầu

Trở về đâu chân mây cách trở
Một cánh mai về báo tin xuân
Bên trời xác pháo hồng lên áo
Một nhịp cầu hoa đợi dáng ai

Bước chân xa chạnh lòng lữ thứ
Đêm mờ dần nhạt nét son môi
Đò trăng in tóc xuôi dòng nhớ
Chèo nghiêng nửa mái bến mây chờ.

Lê Mỹ Hoàn 10/2023

Phạm Cao Hoàng
CHIỀU THU
NGỒI BÊN RỪNG

Cho Quỳnh Anh

Và gió thổi
suốt buổi chiều hôm ấy
ba ngồi như pho tượng
bên rừng
những chiếc lá mùa thu
vừa rơi xuống
ba chợt buồn
và thương nhớ Quỳnh Anh.

Con lầy chồng xa
đường xa vạn dặm
má mong con về
nấu cho con một bữa ăn
các chị mong con về
nghe tiếng con cười rộn rã
ba mong con về
để được bên con.

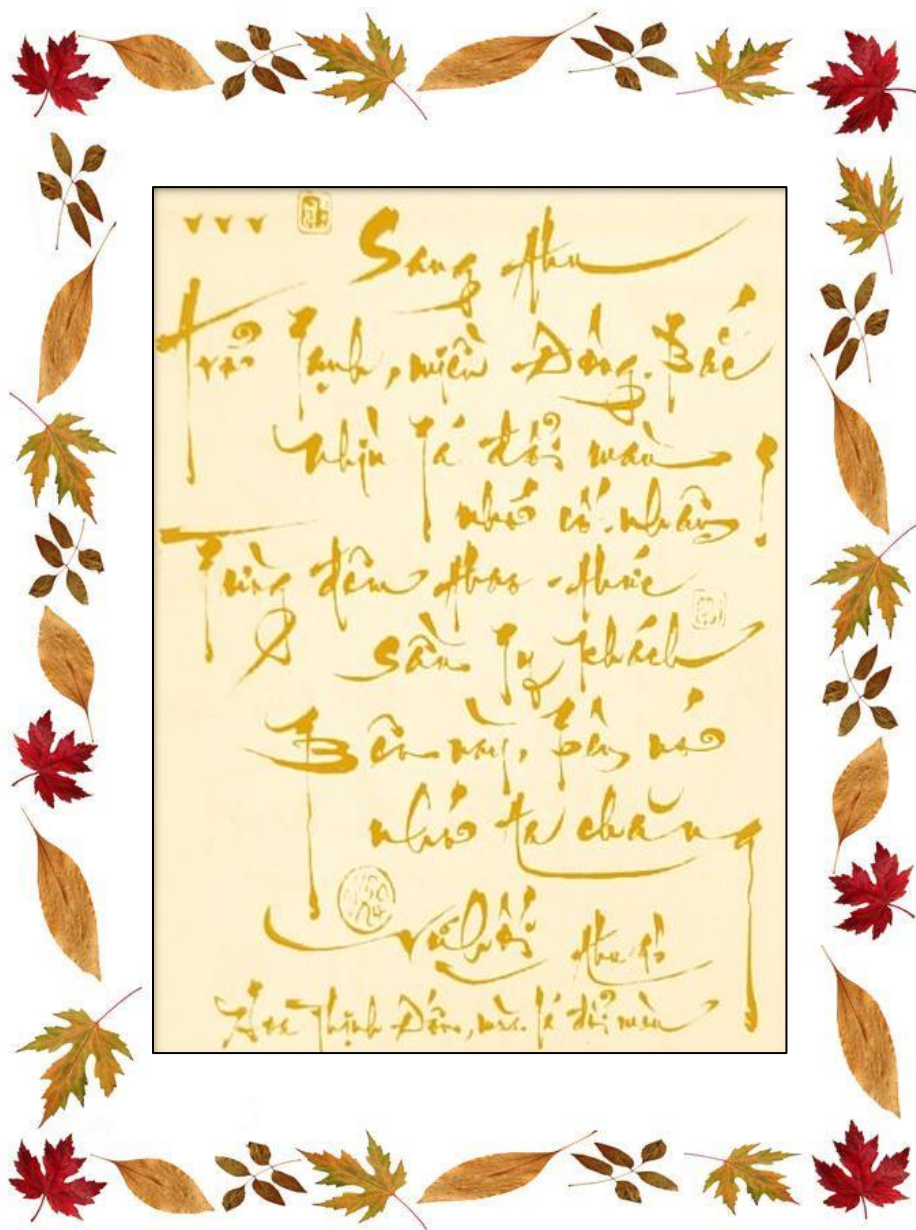
Con lầy chồng xa
và xa mù mịt
mỗi năm một lần
con về thăm nhà
ba chỉ muốn thời gian dừng lại
thêm một ngày con ở lại bên ba

Và gió thổi
suốt buổi chiều hôm ấy
ba ngồi đây
im lặng
bên rừng
nhìn về phía chân trời xa thăm
ba chợt buồn
và thương nhớ Quỳnh Anh.

PHẠM CAO HOÀNG

Virginia, 22/9/2024

CHIỀU THU NGỒI BÊN RỪNG • Thơ Phạm Cao Hoàng • Nhạc Diễm Nancy
Tranh: Trương Vũ, Đinh Trường Chinh. Ảnh: Phạm Cao Hoàng, Đinh Trường Giang
<https://www.youtube.com/watch?v=1TrQluXEXes>

Thơ & thư họa: **VŨ HỐI**

Nhớ Thu Hà Nội

Người ơi Thu sắp đến rồi
Nhớ thu Hà Nội bồi hồi đau thương
Mối tình đầu mãi vẫn vương
Khi xa Hà Nội thừa đương xuân thì
Tuổi vừa mười tám ta đi
Phải xa cha mẹ chia ly gia đình.
Họ hàng bạn hữu ân tình,
Hà Nội yêu dấu bóng hình sao quên?

Thầy yêu bạn mến kẻ bên
Sân trường Phượng đỏ kết nên ân tình
Khi vào đại học đôi mình
Mỗi người mỗi nẻo bóng hình tương tư.

Ngày xưa lịch sử thiên thư
Mỵ Châu Trọng Thủy Cổ Lư mất thành
Cháu con Hồng Lạc tung hoành
Mở mang bờ cõi uy danh muôn đời

Thu Hà Nội đẹp tuyệt vời
Làm sao tìm lại thuở thời học sinh?
Kỷ niệm đẹp của chúng mình
Ước mơ hội ngộ bóng hình bên nhau

Thời gian thấm thoát qua mau
Tuổi giờ chín chục trước sau cũng già
Thu vàng Hà Nội ngọc ngà
Áo nhung em mặc lụa là khăn san

Cốm Vòng Hồng Lạn hương Lan.
Gái trai sánh bước nhịp nhàng vui tươi!
Tình yêu của thuở đôi mươi
Nồng nàn hoa Sứ tháng mười cuối Thu.

Thái Hưng/PGH

LÁ VỘI

Xương

Gót hạ còn vương, lá vội vàng
Đất trời thăm lặng đón thu sang
Mây xa bằng bạc choàng hư ảo
Gió lạnh hiu hiu nén tiếng than
Hoàng cúc gượng tươi cười với bướm
Hải âu xuôi cánh hướng về nam
Chút buồn vô cớ lằng lằng đến
Cho lãng nhân ta dạ ngỡ ngàng.

HOÀNG HY

VẮNG BÓNG THU

Xương

Như thấy mùa thu cách biệt ta
Không hề lai vắng trước sân nhà
Đề cây cứ mãi chờ sương đọng
Và cỏ càng thêm quện khói sa
Nắng chẳng hề phai sâu tuyệt lộ
Mây chưa thật ủ mộng quan hà
Gió ơi, lá rụng từ năm trước
Còn vương trên cành nổi xót xa.

CAO MỸ NHÂN

LÁ VÀNG

Họa

Gió ở ven sông cuốn lá vàng
Hoàng hôn còn đứng đợi đèn sang
Người đi tìm héo không rên rỉ
Kẻ ở lòng đau chẳng thở than
Bỏ lại tiếc thương rời đất Bắc
Mang theo nhung nhớ tiến bờ Nam
Tình thu trở giấc hoen màu tóc
Theo bóng thời gian lại ngỡ ngàng.

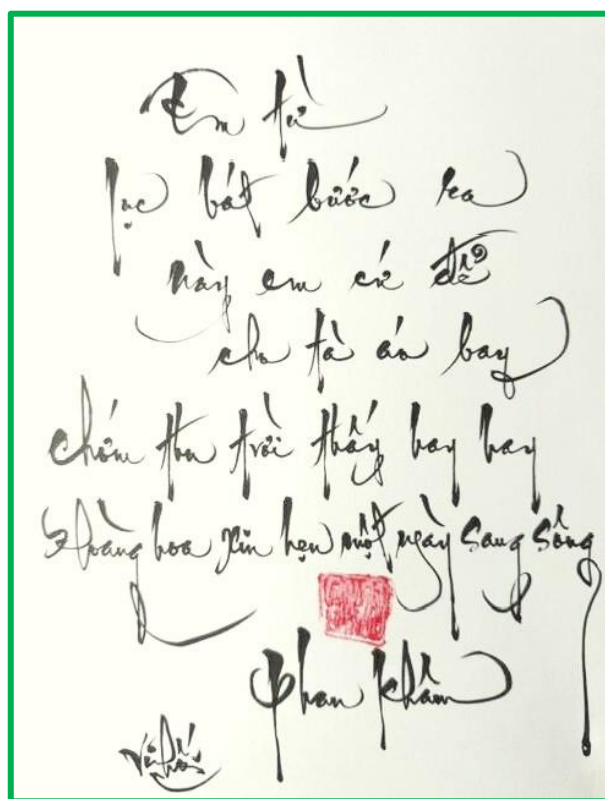
PHAN KHÂM

THU LẠI VỀ

Họa

Gió đưa xào xạc ở quanh ta
Thu tới menh mang nỗi nhớ nhà
Người đến sống sờ chiều lá rụng
Kẻ đi suốt suốt sáng sương sa
Lời kinh cầu nặng lòng sơn thủy
Khúc tủy ca sâu mộng hải hà
Còn lại nơi này bao ước nguyện
Thấy đời vui bớt cảnh chia xa.

PHAN KHÂM

THƠ HOÀNG SONG LIÊM

thu sang đất khách

Chợt nghe tiếng ngỗng quê nào
Gió se se lạnh, trời cao mây vẫn
Quanh co mấy nẻo đường trần
Mùa xa biên Bắc, trắng ngàn mây Nam
Chiều không, nắng muộn ngày tàn
Cây khô lá rụng nghe vàng vô thu
Thuở trời đất cũ âm u
Chân quen nẻo thuộc tiền đưa mộng hồn
Mai này hoa tuyết vào Đông
Một thời gian đợi, một không gian chờ.

thêm hoa

Em đứng tựa thêm hoa
Hắt hiu giọt nắng tà
Trông vời chim nhận lễ
Đã mấy mùa Thu qua.

Mùa Đông sâu rét mướt
Mây chiều áp núi cao
Lối xưa mềm cỏ ướt
Mù sương người phương nào?

Đã bao chiều nắng quái
Đã mấy mùa Xuân qua
Người đi chưa trở lại
Tóc liễu buồn trắng xưa.

Người đi trong gió thét
Người đi trong mưa gào
Người đi trong giá rét
Người về trong chiêm bao.

Đã bao mùa lửa khói
Bao mùa tên đạn bay
Thềm hoa ai ngóng đợi
Vó ngựa ngoài chân mây?

Vu Lan Nhớ Mẹ

Kính dâng hương hồn Mẹ

Mẹ yêu quý, mùa Vu Lan đã đến,
Con được cài hoa hồng thơm thương yêu.
Lòng hân hoan con vui sướng thật nhiều,
Vì con biết đời con còn có mẹ.

Mẹ yêu quý, con mãi là con trẻ,
Cần chờ che, an ủi của Mẹ hiền.
Lòng vô cùng con cảm thấy bình yên,
Ân tình Mẹ bao la như trời biển.

Mùa hiếu hạnh, Mẹ hiền ơi, lại đến,
Hoa trắng cài làm tan nát tim con.
Cõi hư vô, không còn vương ưu phiền,
Hồn siêu thoát, Mẹ về miền Cực lạc.

Như Liên

Chiều Thu

Có những ngày thu ngập nắng vàng,
Chiều buồn lê bước nhỏ lang thang.
Lá khô đùa gió khua xào xạc,
Cánh nhạn bơ vơ tiếng gọi đàn.

Bên bờ cành liễu rủ lơ thơ,
Soi dáng hồ xanh nước lặng lờ.
Lá biếc lả lơi đùa với gió,
Chợt lòng trống vắng đến bơ vơ.

Chiều lên nhẹ nhẹ thoáng mơ phai,
Sương thu mờ ảo cảnh bông lai.
Len lén tâm tư sầu viễn xứ,
Nỗi lòng ai biết tỏ cùng ai?

Hồn thu ngây ngất chút men thơ,
Đôi dòng gởi đến chốn xa mờ.
Cách trở phương trời ai có biết,
Tình thu như lá úa vật vờ.

Như Liên

Băm Sáu Phố Phường

Trong CD Hồng Vân

Nào đâu “Băm Sáu Phố Phường”?
Hàng Bột, Hàng Đường, Hàng Thiếc, Hàng Bông
Hàng hàng rặng ổi ven sông,
Rùa thiêng tư lự nằm trong đáy hồ.
Đường chiều Cổ Ngựa vẫn thơ
Chiều gon quẩy gánh ngán ngơ hiền tài.
Tới chùa Một Cột nhớ ai
Nghìn năm giấc mộng Như Lai hiện về.
Huyền Trân công chúa ra đi,
Lý, Trần, Lê, Nguyễn cũng vì sử xanh
Sông Hồng nước chảy quanh quanh
Tuởng về Hà Nội một mình ta sao?
Cổ nhân phiêu bạt phương nào?
Và ta có được liệt vào...người xưa?
Thần thờ gặp lại đêm mưa,
Ai rưng mắt lệ bên hồ vẫy tay!
Trăm năm dang dở kiếp này,
Mai sau xin được làm cây che đường
Tung tăng Băm sáu phố Phường,
Ai đi bên gốc cây vàng lá Thu.

NGUYỄN PHÚ LONG

THU VIỄN PHƯƠNG

*Em đi trong gió thu buồn
Em đi giữa những lối mòn cô đơn
Chiều hôm rồi lại chiều hôm
Ai người gom lá bên cồn đá xanh*

*Thu xưa vàng nắng kinh thành
Thu nay mây trắng bỗng bành viễn phương
Em mơ ánh mắt người thương
Thơ tôi lá rụng một phương u trầm*

*Bài thơ nào ý ngại ngần
Nửa dòng hoài vọng băng khuâng gió ngàn
Ý thơ có vượt trường giang
Chiều thu ai nhặt lá vàng rưng rưng.*

TUỆ NGÀ

(Thi tập Nửa Viên Trăng)

Những Ánh Đèn

Theo đêm quá khứ về quê Ngoại
gặp giữa đường trăng những ánh đèn
ôi chao thương quá, ngày xưa ấy
rộn giữa lòng vui, tiếng hát quen:

**(tết trung thu xách đèn đi chơi
em xách đèn đi khắp phố phường
đèn ông sao hay đèn cá chép
em hát ca trong ánh trăng rằm)**

Những lời hát từ thời tuổi ngọc
còn rộn âm trên đất quê người
bỗng dưng buồn, lòng ta muốn khóc
Quê nhà ơi! Ngoại của con ơi!
Vẫn trăng ấy, và bầu trời ấy
sao đời mình sống ở hai nơi
một nửa nhớ tiếng gà báo thức
một nửa nghe chuông gọi bồi hồi
Mùa Thu ơi! Giữ gìn ta nhé
những ánh đèn dành dụm một thời
mai sẽ tặng cho người bạn trẻ
biết thương ta, máu lệ một đời!

Cao Nguyên

Ước Mơ Việt

Ước Mơ Việt - Ước Mơ Chung

Suốt giòng con cháu Lạc Hồng Văn Lang

Ước Mơ về một Việt Nam

Rạng danh Nòi Giống, vẻ vang Sơn Hà

Ước Mơ Việt - Ý Tâm Hòa

Đang bừng nhiệt huyết, đang tha thiết đời

Cám ơn tuổi trẻ tuyệt vời

Dám mơ ước, dám vì người hy sinh

Ước Mơ vào cuộc hành trình

Rọi hồng Nhân Ái khắp miền Quê Hương

Vì Lễ Sống, vì Yêu Thương

Nối vòng tay thực hiện đường Ước Mơ

Cám ơn nhiệt huyết tuổi thơ

Việt Nam Tổ Quốc đang chờ các em.

Cao Nguyên

&

Việt Dream

Việt Dream, our common dream

For thousand years, we, Lạc Hồng
descendants

have been dreaming of a Viet Nam
a Viet Nam that honors its race
and glorifies its land

Việt Dream, our common dream
which we nourish with passion and devotion
to Life

Many thanks to the Youth of Vietnam
Who sacrifice themselves for others and for
our land

I dream, I dream to start my journey
the journey that illuminates kindness in every
part of my homeland

I dream, I dream

for the good cause of Life and Love

Let's join hands, to
make our common dream happen
Việt Dream, our common dream
that we nourish with endless enthusiasm
There will be one day, a cheerful (joyful) day,
when
we can all sing together for our homeland
Viet Nam

Kim Khánh

*****

Cảm nhận qua lời thơ, bài Ước Mơ
Việt được đón nhận từ Việt Nam đến Hải
Ngoại:

- Năm 2013 nhạc sĩ Nguyễn Minh Châu
(Paris) phổ nhạc
(Mến tặng Lạc Quan và các bạn trẻ Việt Nam
trên hành trình Ước Mơ Việt)

<https://www.youtube.com/watch?v=5S3ScfL2-B4>

- Năm 2017 nhạc sĩ Đình Đại đã phổ nhạc bài
thơ “Ước Mơ Việt” và khởi âm qua tiếng hát
của ca sĩ Tố Lan trong chương trình nhạc
thính phòng - Paris 6/11/2017):

<https://www.youtube.com/watch?v=t4BRNOGD5m4>

GIÓ THU

*Gió ở bên trời mới thổi qua
Khiến hồn phiêu lãng mãi bay xa
Bâng khuâng gọi lại trong tình nhớ
Đẹp mãi thiên thu mãi lựa là.*

*Bỗng dưng em đến tình Thu nở
Níu cả hồn tôi vào ước mơ
Tôi sợ lòng mình vương vấn lại
Biến kiều sa thành thật say khờ.*

*Sao em cứ mãi làm ngăn cách
Trăn trở khi tình mới thoát qua
Sợ tới Thu tàn Đông lại đến
Mỗi ngày tình đẹp mỗi chia xa.*

*Tự nhiên tình đắm vào ngây dại
Không biết lòng ai có ngăn ngại
Nghe gió Thu vàng bay nhẹ nhẹ
Mà tình tha thiết vẫn như thơ.*

Maryland, Thu 2025

Đăng Nguyên

LÁ GỌI THU BAY

Chiếc lá vàng kia chưa muốn rơi
Vì chùng cuống lá vẫn xanh ngời
Biến vô càn biếc thân non mướt
Sống với cây già phận tốt tươi
Lá sẽ khô thêm màu ngọc thốt
Vàng phai còn mãi sắc hoa cười
Ngàn xưa rục rở thu muôn thừa
Lá gọi thu bay tới cuối trời...

Rancho Palos Verdes 28-8-2026

CAO MỸ NHÂN

CHẮC LÀ THU

Như hơi thở hôm qua
Còn vương trên áo cũ
Hay hơi thở hôm kia
Còn nguyên trong nỗi nhớ

Ngoài không gian hôm nay
Có một vườn nắng vỡ
Có một cánh dù bay
Mang theo cuộc tình lỡ

Ngày vừa tan trường hạ
Lá bồ đề đã rơi
Phải rồi thu đang tới
Sắc vàng mây chơi vơi

Vị thiền sư xóm núi
Bước loanh quanh đời mơ
Người tình xưa hấp hối
Bài sám chầm trong thơ...

CAO MỸ NHÂN

THU CHỚM

Chưa hết mùa hạ nồng
Đã nghe hơi thu mát
Biển tạt gió mênh mông
Mang về sương khói tản

Mùa thu thì mùa thu
Nhớ nhung lời hò hẹn
Biển xa xôi mịt mù
Sóng xô tình yêu đến

Dấu mây bay ngập ngừng
Hương đại tràn hoa cúc
Hè đang vui rộn ràng
Sao tâm tư buồn bực

Em lạc lõng bên trời
Mong manh tà áo trắng
Mùa thu đến thực rồi
Lá rơi... trên đường vắng...

CAO MỸ NHÂN / 28-8-2026

BÓNG THỜI GIAN

Vừa thấy bóng thời gian đưa ngoài cửa
Tung bụi mù trong khoảnh khắc hoang mê
Đoàn xích thố cuồng phi ngang biển lửa
Nhưng ngựa anh vĩnh viễn quên đường về

Người yêu hồi tháng năm qua lẳng đãng
Con đò tình thừa đó trôi lang thang
Sa trường nào xô anh vào dĩ vãng
Để hồn thơ em xa xót điều tàn

Như điệp khúc tuyệt tình ca bất tận
Rượu hoàng hoa thấm ướt đất trời này
Non sông nào găm lên câu uất hận
Nỗi kinh hoàng khổ lụy tựa cơn say

Rồi tất cả biến tan vào hiu quạnh
Những lời câm hoang phé huyễn hư trào
Bầy ngựa chiến ngủ yên ngoài đất lạnh
Thời gian nằm thõn thức khóc chiêm bao

Hawthorne 7-9-2024

CAO MỸ NHÂN

MÙA THU

Mưa thu lạnh rót vào lòng hoang lạnh,
Đợi em về bếp ấm sưởi đời nhau.
Ngày cuối tháng nghe chừng như rét lắm,
Em chưa về trời đã vội mưa mau.

Mưa thu lạnh, mưa buồn chi lắm thế?
Nước theo hàng ngập úng cả vườn xưa.
Mây xuống thấp trách hồn em ác quá,
Để ông trời, thương đồ lệ sa mưa.

Ai đang đếm những giọt dài nhung nhớ?
Giọt mưa đan như lược tóc em cài.
Đời nếu có em ngồi chung bếp ấm,
Mưa thế nào... làm lạnh được lòng ai?

Donry Nguyễn

MÙA THU CHICAGO

Chicago đón chào mùa thu tới,
Bao sắc màu chói lọi dưới trời xanh,
Cảnh huy hoàng như bức vẽ trong tranh,
Đường nét cọ cây bút thần họa sĩ.

Men cẩm thạch vẫn chưa nghe vừa ý,
Hồng tô son điểm xuyên nét thiên đường.
Nâu dịu dàng pha sắc tím dễ thương,
In hoa lá lên vuông nền mây trắng.

Vàng rực rỡ xanh lam chàm ngũ sắc,
Bức tranh thu tuyệt mỹ ý tình thu.
Người cơ hồ tan biến giữa hoang vu,
Sương khói mỏng kéo trời thu xuống thấp.

Người đến đây đắm say lòng ngây ngất,
Đất miền đông nước Mỹ đẹp vô cùng.
Trải tâm hồn theo làn gió thu phong,
Nnhư đứng giữa rừng thu bay xào xạc

Nghe tương tư ... “con Nai vàng ngõ gác”
“Đạp lá vàng”... trong bài hát năm xưa.
Giấc mơ hoa đã đến thật không ngờ,
Câu thơ viết không tiếc lời ca ngợi.

Chicago ngày vui như trẩy hội,
Bạn bè thân ấm áp nghĩa tình người,
Ba năm qua thấm thoát đã qua rồi,
Còn sống mãi trong tôi màu kỷ niệm.

Donry Nguyễn

Một Mùa Trăng

Mở cửa tìm ánh trăng xuân
Đón lấy hương gió bâng khuâng giao mùa
Khơi lại vương vấn thời xưa
Ấp yêu choàng lấy chợt vừa đâu đây

Cạn chén hương vị nồng say
Luyến lưu chưa kịp môi cay đắng lòng
Buông dòng tư tưởng hư không
Cài then đóng cửa tim hồng vì ai

Xót xa hạnh phúc an bài
Căn nhà ký ức chia hai ngăn đời
Ngậm ngùi bắt bóng mù khơi
Trăng tàn canh vắng tình vời vơi xa....

Trăng xuân lặng lẽ rời ta
Tình trầm ngậm ngãi trăng già vẫn son

Kim Oanh

Đêm trăng 2026

Vàng thu Huế

Thơ cảm tác từ ảnh:

Vàng thu Huế giăng mưa thơ mộng
Ướt áo O vọng động lòng ai
Rãng gió đi để lại nơi này
Sợi dài ngắn căng da nổi nhớ

Này O nhé nếu ai có lỡ
Van xin trời mưa mãi đừng ngưng
Ai hoá mưa ôm nhẹ vòng lưng
Mặt O bỗng đỏ hừng hương lửa

Vàng thu Huế gặp O một bữa
Suốt hành trình nghiêng ngửa hôn ai
Rãng O đi lòng chừ ngoảnh lại
Để giọt tình vụng dại mưa thu.

Kim Oanh

NGÃM NGHĨ

Ngủ trong tiềm thức đã bao ngày
Gẫm kỹ cuộc trần ê ẩm thay!
Mỗi gỏi bươn qua vùng khốn khổ
Mòn chân chạy thoát chốn bùn lầy
Chợ đời tráo mặt tà ra chánh
Sân khấu lọc lừa quẹo hóa ngay
Nhân thế đua trên bờ ảo vọng
Tầng cao mây trắng lững lờ bay!

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

San Jose, May 2012

TỰ THÁN

*Trần thế mượn nơi này quán trọ
màng chi ngày sẽ cuối chân trời
cứ nhớ tuổi hoa thời nội trú
chiều thanh mây trắng lá vàng bay*

*Một vần thơ nhỏ mông lung chuyện
ve sầu, phượng đỏ, dáng kiều êm...
bến sông con nước xuôi ra biển
trăng khuyết mờ soi xạm bóng đêm*

*Bàn văn mở cửa hoa ươm nụ
thành cũ thời gian bụi bám dày
cuộc rượu giải sầu nâng cạn chén
chiều rơi dăng nổi nhớ tầng mây*

*Làm sao gom lại tình xưa ấy
những mảnh tim tan loang máu đầy
khép mảnh trăng khuya sầu vụn cổ
chiều hồn dĩ vãng cuộc trần ai!*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

LANG THANG, GIÓ MUỘN CHẴNG VỀ

Buồn trông gió muộn chẳng về
Hồn nương lối cũ chân lê một mình
Buồn gieo tiếng hát vô tình
Rót lên trần lụy lời kinh hện hò
Buồn man mác sóng mạn đồ
Rẽ đôi dòng nước tàn tro lắng chìm
Buồn nghiêng bóng ngả nỗi niềm
Hồn nương lối cũ, khoang thuyền gió lay.

Nhất Phương

TÂM SỰ HẢI ĐƯỜNG

Vườn sau một đóa Hải Đường
Sáng trưa mưa nắng phơi sương giữa đời
Làm hoa, cay đắng mím cười
Dẫu rằng gió chướng dạo chơi quanh nhà
Lá xanh xanh, lá nuốt nà
Dáng thanh thanh, dáng lụa tà áo bay
Chao nghiêng rào dậu thừa cây
Gia thân gỗ mục dạn dày thán năm
Xôn xao tơ tưởng âm thầm
Giá đừng thả gió bụi thăm Hải Đường
Sóng trần gian, sóng dị thường
Hoa im tiếng lộn sóng cuồng cuốn trôi
Còn đâu nhánh lá tuyết vời?
Hoa đau tím dạn, tả tội phận mình

***

Tưởng cơn gió thoảng vô tình
Ai ngờ đám Lục Bình sinh sự hoài.

Nhất Phương

LỬA CHÁY LÒNG ĐAU

khói và lửa, máu và nước mắt
chảy tràn lan trên mặt kính tivi
tháng chín, ngày mười một ở Cali
tôi mở máy truyền hình, nhìn rồi tôi bật khóc!

trời New York, trời ơi đang đổ sập
Washington, kia đất cũng rung rinh...
những tiếng hô: khủng bố! chiến tranh!
tôi nghe rõ như chưa từng nghe rõ!

nước Mỹ thanh bình lâu ngày bỏ ngõ
quân tham tàn đã có cơ xâm lăng
chúng cướp máy bay, chúng lái, chúng đâm
chúng liều mệnh kéo theo ngàn sinh mệnh

Twin Tower chìm trong khói quện
Ngũ Giác Đài thép đá tan hoang...
ôi chao ôi cả nước Mỹ kinh hoàng
cả thế giới cũng giật mình kinh tởm

quân khủng bố thấy máu người không gớm
nhìn cảnh này chúng sướng, có điên thêm?
chúng là ai mà lại ghét ấm êm?
chúng là ai mà chỉ thêm phá hoại?

nước Mỹ có thể nào thì cũng không ai chết đói
nhưng sẽ chết vì buồn khi nhân loại thê lương
nước Mỹ đây dù chẳng phải thiên đường
nhưng sứt mẻ thì còn chi thế giới?

quân khủng bố thật tình làm bối rối
chẳng riêng Hoa Kỳ mà tất cả Năm Châu
nhưng bậc hiền nhân rồi sẽ bùng đầu
cân nhắc kỹ chuyện tâm thù, báo oán...
bạn ơi bạn! lòng tôi đau buổi sáng
tối bây giờ, trọn tháng vẫn còn đau
tôi ngán ngời tôi tự hỏi vì sao:
"quân khủng bố không tình yêu mà lớn mạnh?"

triệu cánh tay giơ cao lên đòi đánh!
triệu lời kinh thì hạ xuống xin tha!
tôi thấy thương Tổng Thống Bush chi là
ông ư lệ nói những lời Lịch Sử...

những lá cờ được treo lên trước cửa
trong đau buồn nước Mỹ vẫn hiên ngang!

NGỌC-THUY

THE FLAMES FLARED MY PAIN

Smokes and flames, blood and tears
on the television screen spread dyeing.
On September the 11th in California
I tuned in, watched and burst out crying.

Oh, my God! I saw New York tumble,
Washington DC's heaven and earth quake.
Terrorism! War! yells and shouts resounded
clearer than ever before to make me shake.

The States had been in peace and left open,
the barbarous profited from this to violate;
they hijacked the planes, piloted, crashed
casting their trunks thousands' fates to waste.

The Twin Towers submerged in the smokes,
the Pentagon's steel and stones fell into ruin.
Alas! the whole America got in panic,
the whole world started, disgusted at the sin.

The heartless terrorists, seeing human blood
were they satisfied, madder in this condition?
what species are they that hate coziness?
who are they that only thirst for demolition?

Whatever happened nobody'd starve in the US
but would die of pangs if humans pain;
though the States is not a paradise,
were it chipped, what'd of the world remain?

The terrorists did really embarrass
not only this country but the world affiliation;
the elite will make up their minds
considering measures in revenge, retaliation.

Oh, friends! my heart ached all that morning
and has so far suffered such sadness sable;
I have been astonished and wondered why:
though pitiless the terrorists are still able?

Million hands were raised demanding to fight!
million prayers were said asking to excuse!
I felt so compassionate for President Bush:
he was moved the historical course to choose.

Flags and flags are hung, door to door expand;
in melancholy the States is still forever grand.

Original by **NGOC THUY**

Translation by **THANH-THANH**

Thời gian

Gỡ từng lớp sương mù
Đã dày che kỷ niệm
Trận lá đổ đầu thu
Dấu chân xưa biến biệt.

Lạ những chồi cỏ non
Gió đi buồn không xiết
Tay cặp vở nào còn...
Ngẩn ngơ cảnh xuân biếc.

Tình một thuở trẻ con
Ta một thời đánh mất
Sỏi đau trên lối mòn
Người qua rồi xa khuất.

Sao biển ngát ngàn non
Môi nhòe lệch vết son
Hạt muối sương rơi mặn
Tê giọt đời lữ đấng.

Chong đèn hồ ru con
Ru mây lời ru trắng
Tóc ngả bóng hoàng hôn
Tìm người quên thăm lặng.

LÊ MAI

Time

I freed myself from each curtain of fog
That had covered souvenirs so thickly.
The early fall's fall of leaves in the bog,
And old footprints also gone so quickly.

Strange were grass buds in their prime;
The wind passed, left sadness anyhow.
No longer the notebooks-in-hands time
But astounded one young spring bough.

The childish love of that green period
Which was only once and I had it lost.
The worn path hurt by pebbles myriad:
That wight being absent at such a cost.

Stars over sea resembled montanes tiny;
My lipstick blurred, scalene like a stain.
The dew drops fell, I tasted them briny:
Tongue stiff, bitter life wrongly to gain.

Lamp on while lulling my child to sleep,
Void lullaby to clouds as empty breeze,
As hair changes color to dusk to sweep
I silently try to seek oblivion and ease.

Translation by THANH-THANH

CUỐI HẠ

Chiều cuối hạ nắng khơi màu ký ức
Thả hồn về tìm lại dấu yêu xưa
Thềm nện em thuở vừa mặt ngọt
Thu gọi mời trời chợt đổ cơn mưa

Ôi ta nhớ em một chiều sánh bước
Đêm tạnh mưa giữa phố cũ Sài Gòn
Em nghiêng đầu bên vai ta thủ thỉ
Anh đi rồi vũ trụ sẽ buồn hơn

Ta nhìn em đôi mắt như hồ thủy
Vũng thương yêu đang tích lũy nơi đây
Ánh đèn vàng rơi chìm trong giọt lệ
Xao xuyên lòng ta mắt bỗng dưng cay

Em hỏi ta bao giờ anh về lại
Ta nhìn trời cầu cứu một vì sao
Đời lang bạt làm gì ta hẹn trước
Khó trả lời lòng chợt nhói cơn đau

Em ngược mặt trông ngọn đèn gác xuống
Vài giọt rơi từ vũng sáng cô đơn
Mắt em buồn theo cơn mưa cuối hạ
Đường trong em thoáng một chút giỗ hờn

Định tìm tay em cho chuyện hơi ấm
Nhưng mười ngón ngoan đan tự bao giờ
Đêm chia ly tựa từ khô ngôn ngữ
Mắt môi em gói tất cả kinh thơ

Hôm nay đây bên nửa vòng trái đất
Lòng nhói lên một nỗi nhớ khôn nguôi
Con bướm vẽ ngoài sân chưa từng đậu
Ta loay hoay trong khung lạnh bụi ngùi

Vườn kỷ niệm nở hoài hoa ký ức
Trái u mê đã chín ngập cây yêu
Ngàn lá nhớ treo trên cành dĩ vãng
Cội cô đơn thách đổ nắng mưa xiêu.

Thủy Lâm Synh

YÊU DẤU TAN THEO

*Ngoài hiên gió tạt
Giọt lạnh qua song.
Nghìn hạt mưa rung,
Như mưa trong lòng héo hắt.
Cách con sông sâu
Ngăn lòng biển rộng,
Cách dãy núi nâu
Ngăn đôi lòng sầu hoài vọng.
Ngồi đây một mình
Suốt đêm thu xanh.
Ngồi đây mà nhớ
Những cơn mưa ở quê mình.
Thầm thì thầm thì
Dưới cơn mưa đổ
Ai bắt chia ly?
Ngậm ngùi người đi, kẻ ở.
Người đi xứ lạ
Kẻ ở quê nhà
Giọt lạnh buồn tênh
Rơi xuống lênh đênh gọi nhớ.
Xa xưa có nhau
Vì đâu giọt lạnh
Rơi xuống tình sâu
Xót xa yêu dấu tan theo.*

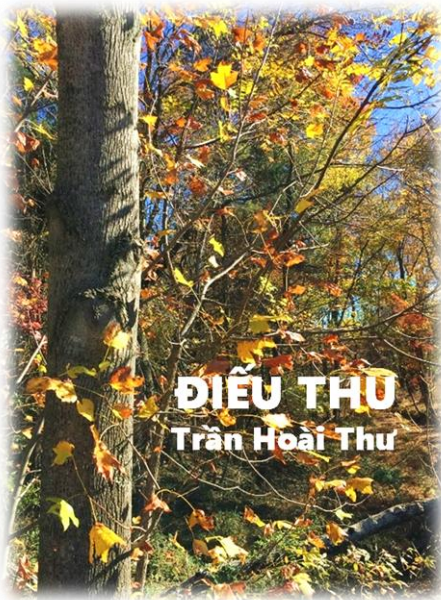
Nguyễn Mây Thu

BÀI HÁT MÙA THU

*Xao xuyến thu về trên khắp lối
Cúc hồng, vàng, tím, nở muôn hoa.
Long lanh giọt đọng sương ban sớm,
Khơi thương gọi nhớ, thoảng hương xa.
Say đắm trời thu dăng sắc màu.
Tiếng chim hòa nhịp suối reo ca.
Lá bay từng chiếc hôn vai áo,
Một chút tình riêng có đậm đà?
Bài hát mùa thu, ôi thiết tha!
Ngân lên diu dặt bản tình ca.
Soi trong đáy mắt đôi hồ biếc,
Nắng thu tình tự vội vàng qua.*

Nguyễn Mây Thu

*Tôi đi, thì tôi đi đây
Đi đâu đường vẫn rặng đầy lá thu
Hôm qua trời quá sương mù
Hôm nay trời vẫn một màu bệnh nhân
Tôi đi, đất lạ, trời gần
Có hàng cây dễ trụi cảnh nhìn theo
Ngôi giáo đường trắng đầu hiu
Hồi chuông đã đổ tiễn chiều vào đêm
Trên nhành một lũ quạ đen
Oác lời cho thăm điệu kèn điệu thu
Chỉ tôi, không ai tiễn đưa
Khi đời đã rặng cuối mùa thanh niên.*

Trần Hoài Thư

(Trích từ tập thơ VỊN VÀO LỤC BÁT,
NXB Thư Ấn Quán, Hoa Kỳ, tháng 7.2017)

TIẾNG CHUÔNG CHIỀU THỨ BẢY

Hôm nay ngày thứ bảy,
Mơ hồ tiếng chuông reo
Tưởng như nghe tiếng mẹ
Ngẩn ngơ buồn nao nao!

Hết rồi thứ bảy xưa,
Rộn ràng tiếng dạ thưa
Mẹ ơi, mẹ có khỏe?
Ăn ngủ đã ngon chưa?

Rồi mẹ kể truyện xưa
Con kể truyện bây giờ
Khóc cười theo thế sự
Buồn vui với nắng mưa.

Con tưởng mẹ sống hoài
Tưởng ngày rộng tháng dài
Cho nên con cứ hẹn
Mẹ đợi mãi đợi hoài!

Con mãi sống đời con,
Quên là mẹ ngóng trông,
Quên mẹ như chiếc lá,
Gió thổi thành hư không!

Năm nay nhiều lá đỏ
Sẽ lại rụng đầy sân.
Nhưng mẹ không còn nữa
Để mộng mùa thu sang.

Để mơ nắng hạ vàng
Xuân hồng khoe sắc thắm
Đông lạnh lẽo kiêu sang
Điện thoại đã ngừng reo!

Lá đã rụng chân đèo ...

LÊ TRẦN (Lê Mỹ Nhan)

Georgetown 18/3/2001

ĐỢI THU

(Thủ Nhất Thanh)

*Đợi mãi từng ngày tím dáng thu
Đợi chiều nắng úa lịm trời thu
Đợi mây ủ ngọt vờn chim én
Đợi tóc pha nồng thổi gió thu
Đợi buổi màn sương nhàu cỏ lá
Đợi giờ ánh nguyệt nhạt màu thu
Đợi gom dĩ vãng hồn ngây dại
Đợi hiển dăng tình níu bóng thu.*

Minh Thúy Thành Nội

ĐẰM THU

(Bát Diệp Thu)

*Nàng Thu dẹt mộng điểm xinh vàng
Hối bóng Thu vừa bước nhẹ sang
Thỏa cảnh hồn sa Thu tứ phía
Hài Thu bút ngả giấy đôi hàng
Hoa hồng nắng nhạt Thu đài các
Áo tím Thu buồn nét điểm trang
Lá chuyển thay màu Thu quyến rũ
Thu rơi giã nhạt xác bên đường.*

Minh Thúy Thành Nội

MÙA THU ĐI MỘT NỬA

(Ngũ Độ Thanh)

*Mỗi lúc thu về tự hỏi ai
Nhiều khi trở giấc giữa đêm dài
Ru tình huyền ảo tìm hương nhạt
Rũ dạ mơ hồ điểm sắc phai
Nẻo cũ trăng thề thua mệnh chằm
Đường xưa cảnh hứa chịu duyên bài
Mùa đang trở dậy niềm nhung nhớ
Lệ đầm mi nhòa ướt khoảng vai.*

Minh Thúy Thành Nội

VƯỜN BẮP SAU NHÀ BA MẸ

Sáng nay về đến vườn nhà,
Thấy hàng bắp cũ, thấy ta thuở nào.
Lá xanh khẽ chạm lao xao,
Gọi về ký ức ngọt ngào tuổi thơ.

Mười ba tuổi, chuyện ngày xưa,
Cùng Thiên và Phúc buổi trưa học về.
Đạp xe qua những triền đê,
Bẻ vài trái bắp đem về luộc ăn.

Ngày xưa thiếu thốn khó khăn,
Dầm ba trái bắp sánh bằng cao lương.
Tuổi thơ nghèo khó đoạn trường,
Biết bao kỷ niệm yêu thương thuở nào.

Ngày nay tuổi cũng đã cao,
Tóc pha sương trắng, biết bao đổi dời.
Nhìn hàng bắp cũ bên đời,
Nghe bao ký ức gọi mời tuổi thơ.

Sau nhà vườn bắp đơn sơ,
Cho tôi gặp lại giấc mơ một thời.
Dù mai đi khắp muôn nơi,
Trong tim vẫn giữ một trời quê hương.

Y Thy Võ Phú

080426- Richmond một chiều mưa

SEN HỒNG

Trước nhà nở đóa sen hồng
Ươm hương thanh khiết giữa dòng trần ai
Mặc bùn chẳng vướng hình hài
Vươn lên đón nắng sớm mai dịu hiền

Lặng nghe gió kể nhân duyên
Mây trôi nước chảy nổi miền hợp tan
Hoa không có lấy lời than
An nhiên nở giữa vô vàn đổi thay

Sắc hồng rồi cũng nhạt phai
Hương còn ở lại những ngày tịnh yên
Đời người một kiếp nổi, chìm...
Chỉ tâm thanh tịnh vượt miền tử sinh.

Danh như bọt nước điều linh
Lợi như sương sớm lặng thình cuối trời
Cho lòng ta thấy thanh thoi
Khi mà buông hết những lời hơn thua

Mai này cánh rụng theo mùa
Hương còn lưu giữ sớm trưa tháng ngày
Sen hồng vẫn nở nơi đây
Tâm sen thanh tịnh, cõi này an nhiên...

Y Thy Võ Phú

HẠ TRẮNG - BIỂN XANH...

*Dừng chân lặng ngắm biển mênh mông
Hạ trắng, chiều hoang khắc khoải lòng
Vật nằng lan xa bờ cát rộng
Chân trời lặng đặng áng mây hồng
Hải âu gọi bạn... tìm nhau nát
Cánh nhận tìm ai... mắt mỗi mong
Gió lạnh phất phơ tà áo lụa
Tay gầy nhặt hạt lệ xanh trong
San Juan, một lần ghé thăm...*

THY LỆ TRANG
MASSACHUSETTS

MƯA THU

*Chiều mưa-đời vắng-hoang sầu...
Xa anh dạo đó nát nhàu tâm linh
Tủi hờn cúi mặt làm thinh
Cô đơn chuốc lấy riêng mình... mình thôi...
Lặng thầm đếm lá vàng rơi
Đếm bao nhiêu lá mới vui hết buồn?
Mưa Thu hạt nhẹ như sương
Long lanh như ngón lệ hờn cổ nhân
Bây giờ tình đã xa xăm...
Ngày xưa sao chẳng ân cần cho nhau?
Bây giờ đời lắm biển dâu
Bôn ba xứ lạ chôn sâu khối tình...
Lang thang... đời vắng... một mình...
Mưa Thu hay tiếng thì thầm gọi nhau
Lá vàng theo gió về đâu?
Cho ta gửi chút nỗi sầu về ai...*

THY LỆ TRANG
MASSACHUSETTS

Mùa Tụ Trường

Tạ Quang Tuấn

Thu đến rồi đây, mùa tựu trường
Nhớ ngày tháng cũ, lối thân thương
Nắng vàng trải nhẹ trên sân cỏ
Nhớ bước chân quen dẫn đến trường.

Cái lạnh đầu mùa, lá nhẹ bay
Bạn bè ríu rít gọi tao mây
Trong tay vở mới còn thơm giấy
Một thuở học trò đẹp ngắt ngây.

Ngày ấy tựu trường, nhặt lá rơi
Nhặt luôn năm tháng giữa dòng đời
Đem về tôi viết bài thơ mới
Thơ tuổi học trò, mộng khắp nơi.

Giấy trắng tập tành viết chữ yêu
Tương tư xao xuyến, nhớ thương nhiều
Đêm về lặng lẽ nhìn sao sáng
Mới biết lòng mình đã biết yêu.

Tháng Chín lại sang, mùa tựu trường
Nhưng người bạn cũ đã ngàn phương
Tôi ghi kỷ niệm vào trang giấy
Chợt nhớ ngày xưa, nhớ mái trường.

Nhật ký ngày xưa buổi tựu trường
Giấy giờ đã cũ, thấy thân thương
Bao nhiêu kỷ niệm thời áo trắng
Gói lại trong tim những đoạn đường.

Tóc cũng bạc rồi, vẫn xứ xa
Lưu vong đất khách nhớ quê nhà
Bạn bè ngày ấy giờ đâu nhỉ
Mỗi độ thu về, lệ lại sa.

Chẳng biết ngày nào mới gặp nhau
Ngồi ôn kỷ niệm thuở ban đầu
Tháng năm chẳng dừng trôi đi mãi
Cảm tạ cuộc đời ta có nhau

Thu-2026

ĐỜI VẪN ĐẸP

Một chút duyên thơ một cuộc đời
 Ân tình vẫn đẹp thảng ngày trôi
 Cứ đi đời vẫn là mong ước
 Vẫn đẹp trong dòng vẫn đẹp đôi.

Đời đã cho tình duyên với thơ,
 Bước đi từ độ tuổi không ngờ
 Yêu thơ như thể yêu mình vậy
 Còn vẫn niềm riêng trong ước mơ.

Vẫn sáng đường thơ bước bước vui
 Vẫn dòng trong ấy sáng trắng soi
 Tôi gìn giữ để tình còn mãi
 Thơ đến trong đời thơ áo tôi.

Đời vẫn như lòng trong nghĩa ân
 Tuổi về như đã trắng đường trần
 Vẫn vui như để chân còn bước
 Có nặng nề gì chuyện thế nhân.

DUYÊN CÒN BƯỚC TÌNH CÒN BƯỚC

Thơ viết một đời thơ một đời
 Dòng thơ như vẫn ước ao thôi
 Duyên thơ duyên bút đời cao đẹp
 Vẫn gió mây bay vẫn tuổi vui.

Dĩ vãng xa bay chân bước về
 Trăm năm thân thể cũng qua đi
 Cuộc đời vẫn đẹp từ muôn vạn
 Gìn giữ nào hơn tuổi cận kề.

Đời vẫn còn cho một chút duyên
 Trắng còn sáng bước dẫu chiều nghiêng
 Ngày nào như vẫn ngày chưa muộn
 Vẫn đẹp ngàn đời trong ý riêng.

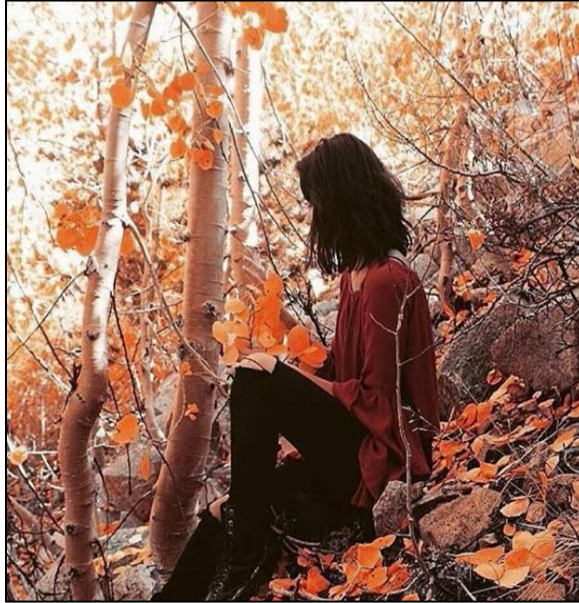
Tôi đã vàng thơ tuổi đã vàng
 Như lòng nhân thể viết thêm trang
 Cứ vui như thể đời thêm tuổi
 Dù trước dù sau cũng trẻ tràn.

TẠ ƠN

Tạ ơn khi tỉnh lúc say
 Khi vui nỗi nhớ lúc say
 Tạ ơn tình đã vì nhau
 Thì xin hãy giữ mai sau ngậm ngùi

Bạn Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức: “**THU HOÀI CẢM**”

Nhạc & lời: **Nguyễn Văn Đông**

Tiếng hát: **Tâm Hảo** (Maryland, USA)

<https://youtu.be/diScFsv5Lsg>

*...Trông lá Thu rơi trên thềm cũ
Héo hắt tim ta Thu lại Thu.
Hồn ta lạc lối giữa u sầu
Ngỡ tiếng bước ai nhẹ gót về...*